

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA ŠPORT

DIPLOMSKO DELO

JANA DEMŠAR

Ljubljana 2014

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA ŠPORT
Univerzitetni študij
Športna rekreacija

**MOTIVI ZA GORNIŠTVO IN NEKATERE SOCIALNO-
DEMOGRAFSKE SPREMENLJIVKE FRANCOSEKIH
PLANINCEV S PODROČJA VISOKIH ALP**

DIPLOMSKO DELO

MENTOR

prof. dr. Stojan Burnik

SOMENTOR

dr. Tadej Debevec

RECENZENTKA

izr. prof. dr. Maja Pori

Avtorica

JANA DEMŠAR

Ljubljana 2014

ZAHVALA

Zahvaljujem se profesorju dr. Stojanu Burniku za mentorstvo, za vso pomoč in nasvete ter prilagodljivost pri nastajanju diplomskega dela. Hvala profesorici dr. Maji Pori ter dr. Tadeju Debevcu za njuno pomoč in nasvete.

Zahvaljujem se družini za vso podporo tekom celotnega študija.

Hvala vsem sošolkam za res lepa in nepozabna študentska leta.

Ključne besede: planinstvo, socialno-demografski dejavniki in motivi, francoski planinci

MOTIVI ZA GORNIŠTVO IN NEKATERE SOCIALNO-DEMOGRAFSKE SPREMENLJIVKE FRANCOSKIH PLANINCEV S PODROČJA VISOKIH ALP

Jana Demšar

IZVLEČEK

Namen raziskovalnega dela je bil pridobiti podatke o francoskih planincih, ki so planinarili na področju Visokih Alp ter na podlagi le-teh ugotoviti kakšni so ljudje, ki se odločajo za planinstvo, koliko časa preživijo v gorah ter kateri dejavniki francoske planince motivirajo za hojo v gore. Dobljene rezultate smo primerjali z rezultati nekaterih drugih raziskav, izvedenih na področju Francije, ter ugotavljali do kakšnih podobnosti oziroma razlik prihaja med njimi. Dotaknili smo se tudi primerjave s Slovenijo ter tako ugotovili kakšne so podobnosti in razlike med dejavniki, ki za hojo v gore motivirajo planince obeh dežel.

Vzorec je bil naključen in je obsegal 89 posameznikov, 42 moških in 47 žensk. Raziskavo smo izvedli s pomočjo že obstoječega in že uporabljenega anketnega vprašalnika ter podatke nato obdelali s pomočjo statističnega programa SPSS 17.0.

Rezultati naše raziskave so pokazali, da se francoski planinci redkeje od slovenskih odločajo za včlanitev v planinsko zvezo ter da so povprečno tudi starejši od naših planincev. V poletnih mesecih v gorah francoski in slovenski planinci preživijo približno enako število dni, v zimskem delu sezone pa je število v gorah preživetih dni pri francoskih planincih nekoliko večje. Pri planincih obeh dežel pa se je motiv lepote narave izkazal za tistega, ki v gorski svet privabi največ ljudi.

Key words: mountaineering, socio-demographic characteristics, motives, French mountaineers

MOTIVES FOR MOUNTAINEERING AND SOME SOCIO-DEMOGRAPHIC CHARACTERISTICS OF FRENCH MOUNTAINEERS IN HIGH APLS

Jana Demšar

ABSTRACT

The aim of the research was to get some information about French mountaineers who were mountaineering in High Alps, to find out the characteristics of French people who practice this activity, how much time they spend in the mountains and which factors motivate French mountaineers for mountaineering. Our results were compared with the results of some other researches made in France, we were identifying similarities and differences between them. We also did a comparison with Slovenia and we found out which the similarities and differences between the factors which motivate mountaineers of this two countries for mountaineering are.

The sample was random, consisted of 89 individuals, of which 42 men and 47 women. For the research we used an already existing and already used questionnaire. The data analysis was made with the SPSS 17.0 statistical program.

The results of our research showed that French mountaineers apply less often for a membership in a Mountaineering Association than Slovenians, on average they are also older than Slovenian mountaineers. In the summer French and Slovenian mountaineers spend about the same number of days in the mountains, in the winter season the number of days spent in the mountains is slightly bigger among French mountaineers. The beauty of the nature is the prevailing motive for mountaineering among French and also among Slovenian mountaineers.

KAZALO

1	UVOD.....	9
1.1	Motivacija	11
1.2	Francija.....	14
1.3	Planinstvo v Franciji.....	15
1.4	Francoska planinska zveza	17
1.5	Visoke Alpe	19
1.6	Névache	20
2	PREDMET, PROBLEM IN NAMEN DELA.....	22
3	CILJI IN HIPOTEZE.....	23
4	METODE DELA.....	24
5	REZULTATI IN RAZPRAVA	26
5.1	Članstvo v planinskem društvu	26
5.2	Starost.....	28
5.3	Spol	30
5.4	Izobrazba.....	32
5.5	Lastna ocena materialnih razmer	33
5.6	Tip krajevne skupnosti.....	34
5.7	Seznanjanje s planinstvom v šoli.....	35
5.8	Kdo vas je navdušil za ukvarjanje s planinstvom.....	37
5.9	S kom hodite v gore.....	38
5.10	Povprečno število ur hoje na dan	39
5.11	Pogostost poletnega ukvarjanja s planinstvom.....	40
5.12	Pogostost zimskega ukvarjanja s planinstvom	41
5.13	Pomembnost teoretičnih informacij o varni hoji in nevarnosti v gorah	43
5.14	Izobraževanje iz planinstva	44
5.15	Ukvarjanje z drugimi športnimi dejavnostmi	45
5.16	Pogostost ukvarjanja z drugimi športnimi dejavnostmi	46

5.17	Lastna ocena zdravstvenega stanja	47
5.18	Motivi za gornišvo.....	48
6	ZAKLJUČEK.....	51
7	VIRI	54
8	PRILOGE	58

1 UVOD

Poleg tega, da gibanje predstavlja eno izmed osnovnih človekovih potreb, gibalna dejavnost človeku prinaša tudi številne pozitivne učinke ne glede na njegovo življenjsko obdobje.

Tempo življenja je vedno hitrejši, naši urniki so vedno bolj natrpani, vsakdanje obveznosti pa nam nalagajo številne naloge in skrbi, od katerih se vsakdo želi vsaj občasno odklopiti. Enega izmed načinov umika in odklopa od vsakdanjega življenja predstavlja prav planinstvo.

Številni planinci radi povedo, da njihove skrbi ob odhodu v gore ostanejo v dolini. Zaradi odklopa od vsakdanjega življenja, zaradi lepih razgledov in lepote narave, zaradi družbe, zaradi umika v svet tišine, zaradi občutka svobode in še bi lahko naštevali. Motivov, ki posameznike vlečejo v gore je ogromno. Prav gotovo pa lahko najdemo tudi ljudi, ki jih v gore in gorsko okolje enostavno vleče, ne da bi se sami točno zavedali zakaj. Gore jim dajejo dodatno energijo, zato se po opravljenem pohodu bolje počutijo.

Prav gotovo enega izmed dejavnikov, zaradi katerega se posamezniki odločajo za planinsko dejavnost, predstavlja tudi dostopnost te športne vsebine. Za hojo praktično ne potrebujemo nikakršnega tehničnega znanja, saj se hoditi naučimo že v prvem letu življenja. Vsekakor drži, da se v višje gore ne more odpraviti prav vsak, saj je za zahtevnejše pohode potrebno imeti nekaj posebnih spretnosti, vendar pa planinstva vsekakor ne moremo primerjati s športnimi igrami, smučanjem, kajakaštvom, športno gimnastiko in podobnimi športi, pri katerih je zahtevano precejšnje tehnično znanje. Koliko bo kdo hodil, ni odvisno od njegovega tehničnega znanja, ki si ga je treba pridobiti z urjenjem, temveč od njegovega odnosa do hoje, od njegove športne vzgoje (Kristan, 1993).

Planinstvo je dejavnost, s katero se lahko ukvarja prav vsak in to neodvisno od letnega časa. V gore se lahko odpravimo prav v vsakem obdobju leta, celo v nekoliko slabšem vremenu, česar si skorajda ne moremo privoščiti v nobeni drugi športni zvrsti, ki se odvija v naravi. Hoja je tudi najcenejša športna dejavnost. Posameznik, razen če se odpravlja v visokogorje, ne potrebuje veliko opreme, zadostujejo že

vetrovka, športne hlače ter nekoliko trpežnejši čevlji z gumijastim podplatom. Navedeno opremo ima navadno doma že skoraj vsak in zato niso potrebni neki visoki dodatni stroški, ki bi posamezniku onemogočili ali pa ga omejevali pri odločitvi za planinstvo. Če je pri veliko športnih dejavnosti možnost ukvarjanja z njo odvisna od števila igralcev ali ekip, tega pri planinstvu ni, saj za hojo ne rabimo družbe. Hodimo lahko sami, v dvoje, v troje ali v večjih skupinah. Na izlet (časovno in daljinsko krajše pešačenje) lahko gredo skupaj udeleženci zelo različnih starostnih skupin (Kristan, 1993).

Planinstvo je dejavnost na prostem, gore so odprt prostor ter tako dostopne vsem ne glede na socialne, narodnostne, rasne, spolne ali kakršnekoli razlike med obiskovalci. Razlike premagujemo s solidarnostjo, tovariško pomočjo, medsebojnim razumevanjem in sodelovanjem. Gibanje v gorah ni samo telesna aktivnost, ampak predstavlja tudi vir etičnih, estetskih, poučnih, raziskovalnih, kulturnih in duhovnih vrednot. Vsak obisk gora tako ne predstavlja le gibalne dejavnosti, ampak ima tudi prispevek k naši splošni izobrazbi, razgledanosti in osebni rasti (Pavšek in Peršolja, 2010).

Bivanje v gorskem svetu koristi človekovemu organizmu. Gorski zrak, mir ter neokrnjena narava blagodejno vplivajo na posameznikovo psihično počutje. S hojo krepimo mišice in sklepe, pospešita se srčni utrip in dihanje. To pomeni, da v krvi nastaja več eritrocitov, posledično torej krepimo srce in ožilje ter dihala in tako vedno lažje premagujemo nove napore. Gorska klima pozitivno vpliva na rast in razvoj organizma ter ju spodbuja, kar je izrednega pomena za otroke med osmim in štirinajstim letom starosti. Sončni žarki prehajajo skozi čistejše ozračje, kar vpliva na delovanje hipofize ter s tem na izločanje rastnega hormona in splošno hormonsko ravnovesje v telesu (Drab, 2000).

Planinstvo je eno izmed poimenovanj za dejavnost ljudi, ki hodijo v gore. Na področju terminologije sicer že dolgo potekajo vroče debate o najprimernejšem oziroma najustreznejšem poimenovanju omenjene dejavnosti. Namen tega diplomskega dela ni v nadaljnjem polemiziranju na to temo. Odločili smo se za uporabo izpeljank iz zgoraj omenjenega izraza, za katerega sopomenko jemljemo tudi izraz gorništvo.

1.1 Motivacija

Današnji hiter tempo življenja nam nalaga številne obveznosti, vse pogosteje se srečujemo z različnimi skrbmi in odgovornostmi, velikokrat smo obremenjeni s stresnimi situacijami, pogosto nam primanjkuje prostega časa. Ne glede na to, da se večinoma vsi zavedamo pomembnosti gibalne dejavnosti za naše zdravje, pa znamo mnogokrat in precej zlahka najti številne izgovore, naštetih številnih drugih obveznosti, ki naj bi bile bolj pomembne in zaradi katerih si ne moremo vzeti časa, da bi se posvetili neki gibalni dejavnosti. Velikokrat po napornem dnevu v službi ali šoli svoj prosti čas izkoristimo za poležavanje pred televizorjem ali sedenje pred računalnikom. To našo neaktivnost pa opravičujemo z utrujenostjo in potrebo po počitku, ki ga nujno potrebujemo za uspešno delo. Glavni vzrok naše neaktivnosti pa bi prav gotovo lahko iskali v pomanjkanju motivacije.

Dejavnosti, s katerimi se lahko ukvarjamo je ogromno. Motivacije pa po navadi primanjkuje, ker se posameznik za določeno dejavnost odloči pod vplivom nekaterih trendov ter tako izbere športno aktivnost, v kateri ne uživa. Zaradi takšnega načina izbora športne aktivnosti se ne zaveda, kaj ga žene, in kakšne motive bi moral zadovoljevati in tako konča s prenehanjem ukvarjanja in iskanjem »pametnih« izgovorov (Tušak, 2005).

V športu lahko najdemo motive, ki izvirajo znotraj ali zunaj posameznika, tako da se pojmovanje motivacije najpogosteje pojavlja razdeljeno na zunanjo in notranjo motivacijo (Tušak, 2005).

Intrinzična ali **notranja** motivacija izvira iz zanimanja za neko aktivnost in zadovoljstva, ki ga posamezniki doživljajo ob tem, ko izboljšujejo svoje sposobnosti in znanje pri izbrani aktivnosti. Takšni so tipični rekreativci v športu.

Ekstrinzična ali **zunanja** motivacija se nanaša na množico razlogov, ki so zunaj športnika. Zunanje motivirani so športniki, ki trenirajo in tekmujejo zaradi želje po prestižu in nagradah, ki jih dobijo za svojo uspešnost, med katere štejemo materialne nagrade, socialni status in ugodnosti, ki izhajajo iz njega, ter popularnost in težnjo po zmagovanju. Takšen je vrhunski šport.

Na podlagi zgornje razdelitve lahko planinstvo uvrstimo med aktivnosti, pri katerih prevladuje notranja motivacija. Pri tej dejavnosti praviloma ni prisoten tekmovalni duh, ljudje se za obisk gora odločajo iz lastnega zanimanja in zadovoljstva, ki jim ga prinaša ta dejavnost. Najdemo tudi planince, ki si za cilj postavijo čim hitrejši doseg vrha, vendar pa je to osebna stvar vsakega posameznika, tekmovanja s časom v planinstvu ni, tako da se tudi hitrostnih rekordov ne beleži (Stojin, 1999).

So pa gore same po sebi za marsikoga premajhen motiv in spodbuda, zato je ljudem potrebno preko knjig in drugih kulturnih akcij predstaviti ter pravilno kulturno ovrednotiti pot v gore. Mogoče nam gora ob prvem obisku niti ne bo izzvenela kot notranja potreba, temveč bomo ta občutek dobile šele po večkratnem obisku. Od načina, kako bomo videli in doživljali gore, je tudi odvisno na kakšen način bomo doživljali samo dejavnost, ali bo to za nas le hoja do kočice ali še kaj več (Stojin, 1999).

Planinstvo je dejavnost, za navdušenje nad katero obstaja veliko različnih motivov, verjetno mnogo več kot za druge športne dejavnosti. Ker smo si ljudje različni, so prav tako različni tudi motivi, ki posameznike privabljajo v gorski svet. Kot je zapisala že Ledinek (2000), bo nekemu veliko pomenil osvojen vrh, nekdo se bo v gore odpravil zaradi prijetne družbe, zaradi lepih razgledov ter lepote narave, nekemu pa ta dejavnost predstavlja način s katerim skrbi za svoje zdravje, nabira in vzdržuje kondicijo ter preizkuša svoje sposobnosti.

Motivi, ki ženejo ljudi v gore so se spreminjali skladno s človeškim doživljanjem narave, lahko bi tudi rekli, da so se menjali z obdobji. Človek je skozi leta odkrival in spoznaval neznani svet, to pa je pomenilo da so na ta način motivi izbirali svoja pota. Danes lahko rečemo, da v gorah ni več ničesar odkriti, kljub temu pa vsaka nova pot, vsak nov vzpon v gore posamezniku predstavlja prodor v neznano. Ravno težnja za neznanim, neraziskanim je bila tista, ki je človeka pričela vabiti v višave, daleč stran od ljudi. Ob tem prvobitnem motivu pa ne smemo spregledati, da so in še vedno posameznike v gore privablja tudi želja po pustolovščinah, po obvladanju nevarnih in tveganih dejanj, ki pa nekoliko bolj kot pri planincih izstopa pri alpinistih (Kristan, 1993).

O motivih, ki ljudi vabijo k obiskovanju gora je bilo napisanega že veliko. Na to temo so raziskave izvedli že številni slovenski avtorji (Burnik, 1976; Ledinek, 2000; Petek, 2000; Zakšek in Zakšek, 2000; Kralj, 2004). Rezultati vseh omenjenih raziskav so pokazali, da vodilni motiv za planinsko dejavnost predstavlja lepota narave. Estetski motiv je bil kot vodilni in najpomembnejši motiv pri odločitvi za hojo v gore izbran pri večini anketiranih planincev tako v Burnikovi (1976) kot tudi v raziskavah, ki so bile izvedene po letu 2000.

Burnik (1976) je ugotovil, da pri izbiri motivov vlogo igra tudi spol posameznika. Ugotovil je da ženske pogosteje obiskujejo gore zaradi naravnih lepot in pristnejšega stika z naravo, torej da je estetski motiv pri predstavnicah nežnejšega spola bolj izražen kot pri moških.

Motivacijska sestava planinskega delovanja je zapletena, razvejana in zelo neenotna. Glede na motive torej planinstva ne moremo gledati kot enotno gibanje, kljub temu da je pri njem zunanja dejavnost bolj ali manj enaka. Vsak posameznik, ki zahaja v gore, lahko dojema gore po svoje in zadovoljuje svoje potrebe, tako kot ustreza njegovim pričakovanjem, njegovemu značaju, starosti in spolu. V potrditev tej ugotovitvi govorijo številni avtorji. Terray pravi: »Spoznal sem, da je gora samo nehvaležna skalnata in ledena puščava ..., toda v tej svoji vselej deviški gmoti lahko z ustvarjalno silo svojega duha vsakdo po mili volji oblikuje podobo svojega ideala« (Kristan, 1993).

Preučevanje motivov ni pomembno zgolj na teoretični ravni, temveč ima pomembno vlogo tudi pri pedagoškem delu z otroki. Motivi predstavljajo temeljno silo, na podlagi katere se usmerimo v neko dejavnost in njeno izvajanje. Tako kot tudi pri drugih dejavnostih je torej potrebno tudi pri planinskem vzgojnem delu smotrno in načrtno upoštevati ter razvijati vodilne motive, ki so pomemben dejavnik planinskega delovanja v vseh starostnih obdobjih (Kristan, 1993).

Če je pri odraslih posameznikih pri navduševanju za hojo v gore pogosto prevladujoč estetski motiv, pa tega verjetno ne bi mogli trditi za otroke, pri katerih ta čut še ni razvit v tolikšni meri kot pri odraslih. Vsekakor pa, če smo torej ugotovili, da sta estetsko doživljanje narave in gora ter čustveni odnos do njiju vodilna motiva oziroma

»idejna temelja« (po Tumi) za hojo v gore, to pomeni, da je pri pedagoškem delu otroke in mladino potrebno usmerjati predvsem v to smer (Kristan, 1993), saj je planinstvo tudi fizična dejavnost, ki bo sama po sebi otroka težko navdušila. Otroci se dokaj hitro naveličajo enolične hoje in ne vidijo pravega smisla v naprežanju v hoji navzgor, tako da bomo otroka težko pripravili do tega, da bo v gore hodil rad, če mu pohoda ne bomo spremenili v neko doživetje. Vsekakor pa moramo poskrbeti, da izberemo primerno pot, saj se tudi otroci radi spopadajo sami s seboj in nato z nasmehom sprejmejo pohvalo na vrhu. Če bomo otroke znali navdušiti, da se bodo pohodov veselili, obstaja veliko večja možnost, da bodo ljubezen do gora ohranili in se tako tudi odrasli odločali za to dejavnost (Stritar in Stritar, 1998). Nekdo bo morda v gore v začetku zahajal le zaradi družbe, s čimer seveda ni nič narobe, pomembno je le, da posamezniku, otroku na tej podlagi pomagamo oblikovati globlje in plemenitejše motive, ki ga bodo v gorski svet vabili tudi v odraslosti (Kristan, 1993).

Planinska dejavnost ima pozitiven vpliv na otrokovo fizično vzdržljivost (Jereb, Karpljuk, Burnik, 2003), tako da planinarjenje predstavlja odlično protiutež vse večji količini časa, ki ga otroci presedijo pred računalnikom in televizijo ter ob pisanju domačih nalog. Posledica takšnega načina življenja je nekvalitetno preživljanje prostega časa, zato je potrebno, da nad planinarjenjem začnemo navduševati že pri najmlajših starostih kategorijah. Če bomo otrokom znali približati planinstvo in jih navdušiti nad to dejavnostjo, bomo s tem pozitivno vplivali tudi na njihov motorični in osebni razvoj ter s tem na njihovo zdravje (Burnik, Košir, Pori, Pori, 2006).

1.2 Francija

Francija sega od Severnega morja do Sredozemlja in je s površino 550 000km² največja država Evropske unije. Poleg številnih ravninskih predelov se na območju te pokrajinsko razgibane države na vzhodnem in južnem delu razprostira gorski svet, kjer se nahaja tudi najvišji vrh Alp ter zahodne Evrope Mont Blanc (4810m) (Francija, 2014). Alpe so sicer najvišji gorski sistem Evrope, ki se razteza v 1200 km dolgem loku med Genovskim zalivom in Donavo pri Dunaju. Alpe tako najdemo v Avstriji, Franciji, Italiji, Lihtenštajnu, Monaku, Nemčiji, Sloveniji in Švici (French Alps, 2014).

V francoskih Alpah najdemo kar 24 vrhov visokih preko 4000m, najvišji je že omenjeni Mont Blanc (French Alps, 2014), tako da ne preseneča, da je Francija tudi dežela, kjer se je rodil alpinizem. Leta 1492, istega leta kot je Krištof Kolumb odkril Ameriko, je Antoine de Ville opravil prvi alpinistični vzpon v zgodovini človeštva. Prvi pristop na dotlej nedotaknjen vrh je predstavljal prvo zmago človeka nad strah vzbujajočo goro. Mont Aiguille je bil osvojen 300 let pred prvim pristopom na naš Triglav leta 1778 ter pred slovitim pristopom na Mont Blanc leta 1786 (Černič, 2012).

Francoski alpinisti so bili tudi prvi, ki jim je uspelo osvojiti katerikoli osemtisočak. Leta 1950 sta se Maurice Herzog in Louis Lachenal, člana francoske odprave, povzpela na vrh Annapurne I, ki z 8091m predstavlja najvišji vrh 55 kilometrov dolgega gorskega masiva Annapurna v Himalaji in je hkrati tudi deseta najvišja gora na svetu. Vrhovi Annapurne veljajo tudi za najbolj nevarne gore na svetu, smrtnost med alpinisti, ki jih poskušajo osvojiti je kar 40-odstotna (Osemtisočaki – kamor si upajo le najpogumnejši, 2008).

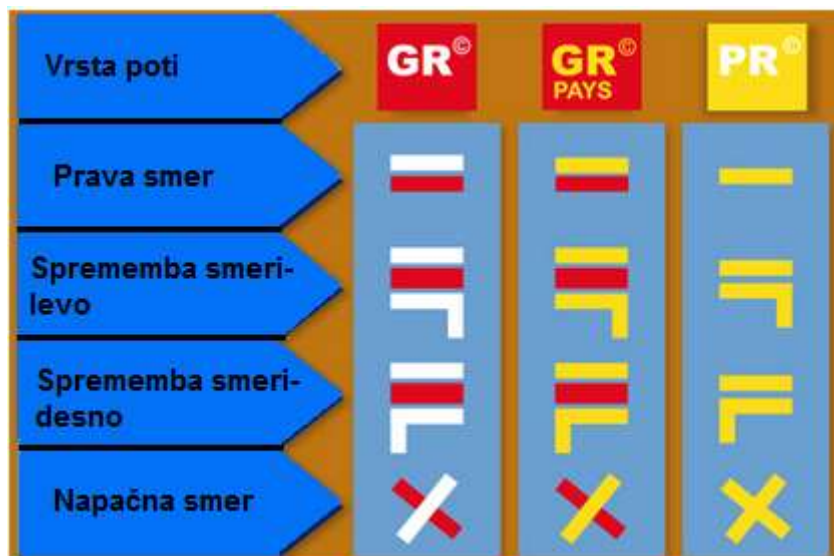
Sicer pa Francija danes spada med najbolj turistične dežele na svetu in je priljubljena destinacija tudi med Slovenci, ki jo najraje obiščejo spomladi in poleti, na potovanja v različne predele Francije pa se veliko turistov rado odpravi tudi v zimskih mesecih. Zaradi velikega števila turistov turizem predstavlja eno izmed glavnih gospodarskih dejavnosti (Mikuš, 2012).

1.3 Planinstvo v Franciji

Francozi imajo z zelo razgibano pokrajino ugodne razmere za planinstvo, čemur priča tudi podatek, da na območju države lahko najdemo 180000 km označenih, markiranih planinskih poti, kar pomeni, da se prav gotovo najde ustrezno lahka oziroma zahtevna, skratka primerna planinska pot prav za vsakogar (Les itinéraires de randonnée, 2014).

Planinske poti so označene različno, z različnimi barvami, s katerimi prikazujejo dolžino in zahtevnost poti (slika 1). Francoska zveza za planinske ekskurzije markira največji del planinskih poti, nekatere pa označuje tudi nacionalna zveza za gozdove

(l'Office national des forêts). Markacije so narisane na različnih predmetih (skalah, drevesih, stenah ...) (Les itinéraires de randonnée, 2014).

Slika 1: Markacije planinskih poti (Randonner en France, 2014).

Grande Randonnée (GR®) oznaka označuje planinske poti od točke A do točke B za prehod katerih v celoti potrebujemo več dni ali tednov. Grande Randonnée je oznaka tudi za poti, ki potekajo po celotni regiji ali prečkajo več departmajev oziroma vodijo čez meje preko več držav. Nekatere poti GR® so tudi zgodovinskega značaja, kot na primer pot, ki jo vsako leto prehodi mnogo ljudi in vodi v Saint-Jacques-de-Compostelle (Les itinéraires de randonnée, 2014).

Grande Randonnée de Pays (GRP®) za razliko od GR® tvorijo poti v zaključenem krogu v enem samem departmaju, poti pa so prav tako kot pri GR® daljše, namenjene večdnevnim turam (Les itinéraires de randonnée, 2014).

Promenade et Randonnée (PR®) je oznaka za sprehajalne, nekajurne, maksimalno enodnevne planinske poti. PR® je ustrezna oznaka za tiste, ki iščejo poti za družinske izlete, za tiste, ki se želijo na lažjih terenih pripraviti na zahtevnejše planinske ture ali pa tiste, ki si želijo tematskih poti. Označitev posamezne poti pogosto poteka v sodelovanju s predstavniki lokalnih skupnosti oziroma z lokalnimi organizacijami. Namen PR® je tudi odkrivanje in spoznavanje naravne in kulturne dediščine departmajev (Les itinéraires de randonnée, 2014).

1.4 Francoska planinska zveza

V Franciji najdemo dve planinski organizaciji. Francosko planinsko zvezo oziroma Francosko združenje planinskih in gorskih zvez (Fédération Française des Clubs Alpains et de Motagne) ter Francosko zvezo za planinske ekskurzije (Fédération Française de la Randonnée).

Francosko združenje planinskih in gorskih zvez (FFCAM) ponuja več različnih športnih dejavnosti – planinstvo, alpinizem, plezanje, turno smučanje, gorsko kolesarstvo ter druge dejavnosti, katerih skupna lastnost je, da se izvajajo v gorskem okolju (Qui sommes nous, 2014).

FFCAM je bila ustanovljena v Parizu leta 1874 pod imenom Club Alpin Français (CAF) ter se nato leta 1996 preimenovala v Fédération des Clubs Alpains Français, pod imenom Fédération Française des clubs alpins et de motagne pa je poznana od leta 2004. FFCAM želi gorske dejavnosti približati čim večjemu številu ljudi z namenom, da bi se le-ti v gorskem svetu avtonomno in odgovorno ukvarjali z različnimi dejavnostmi. Cilj zveze ni le združevanje ljudi, ki se ukvarjajo z različnimi gorskimi dejavnostmi, temveč tudi njihovih društev oziroma zvez ter na ta način zagotoviti večjo in bolj prepoznavno družbeno vlogo gora in gorskih dejavnosti. Njen namen je izobraževati oziroma seznanjati ljudi o varnosti v gorah, o ohranjanju naravnega okolja ter oblikovanju in ohranjanju gorske kulture. Odgovorna je tudi za vzdrževanje določenih koč v sredogorju in visokogorju (Qui sommes nous, 2014).

V več kot 380 klubov je včlanjenih okrog 88 000 posameznikov. Člani FFCAM so upravičeni do zavarovanja, prilagojenega njihovi dejavnosti, ter številnih drugih ugodnosti, ki jim omogočajo ukvarjanje z različnimi dejavnostmi v najboljših pogojih. Članstvo članom omogoča udeleževanje pri dejavnostih v organiziranih skupinah pod vodstvom ustrezno usposobljenih oseb, ki to delo opravljajo prostovoljno. Člani se lahko odločijo ter se tudi sami usposobijo za opravljanje naloge vodnika, prav tako lahko v svojem okolju ustanovijo klub ter tako aktivno sodelujejo pri razvoju zveze (Avantages, 2014).

73 let po ustanovitvi FFCAM, torej leta 1947, je bila ustanovljena Francoska zveza za planinske ekskurzije (FFRandonnée). Glavno zaslugo za njeno ustanovitev ima Jean Loiseau (Historique de la FFRandonnée, 2014).

Jean Loiseau se je leta 1910 seznanil s skavtstvom, ki ga je navdušilo nad naravo in hojo. Po prvi svetovni vojni je organiziral skupino »planincev«, ki jo je poimenoval »Les Compagnons Voyageurs« in s katero so več deset let s pomočjo kart in kompasa uspešno prehodil veliko poti tako na območju Francije kot tudi Evrope (Historique de la FFRandonnée, 2014).

Posamezniki, ki so se v tistem času ukvarjali z dejavnostjo, ki jo danes imenujemo planinstvo, so se v tistem času imenovali izletniki, turistični sprehajalci ali le sprehajalci ter so bili precej manj številni kot danes. Leta 1936 je Francoska zakonodaja uvedla plačan dopust, s katerim je ljudem omogočila lažje ukvarjanje s prostočasnimi dejavnostmi. To je Jeanu Loiseauju dalo idejo, da bi dejavnost, nad katero se je navduševal sam, predstavil tudi drugim ter jim prikazal raziskovanje lepot narave ob pešačenju. Začel se je vse bolj zanimati za načine markiranja poti, navduševal se je predvsem nad parkom Appalaches v Združenih državah Amerike, kjer so poti označevale barvne oznake na različnih predmetih. S podporo Camping Club de France je nato leta 1946 določil pravila označevanja poti, markacijo za GR®, rdeče tik nad njo pa bele črte (Historique de la FFRandonnée, 2014).

Leto za tem je bil ustanovljen nacionalni odbor GR® (Comité National des Sentiers de Grande Randonnée), ki je označeval poti GR®. Leta 1951 so označili pot na Mont Blanc, leto kasneje pa je GR® obsegala že 1000km poti (Historique de la FFRandonnée, 2014).

Leta 1978 je CNSGR postal Fédération Française de la randonnée pédestre. Od tedaj zveza združuje in predstavlja planince, še vedno pa je obdržala nalogo, ki jo je imel komite, odkrivati, markirati planinske poti (Historique de la FFRandonnée, 2014).

Na območju celotne Francije danes najdemo 348 poti GR® za katere skrbi in jih ureja več kot 20000 prostovoljcev pod okriljem 120 regionalnih in departmajskih odborov (Historique de la FFRandonnée, 2014).

V 3400 planinskih klubov in društev je včlanjenih okrog 212 000 posameznikov. Planinska društva organizirajo pohode in tudi nekatere druge s planinstvom povezane dejavnosti, ena izmed njih je na primer nordijska hoja. Naloga planinskih društev je tudi skrb za izobraževanja vodnikov z namenom, da so le ti sposobni skrbeti za svojo in varnost članov (Organistaion, 2014).

Članstvo v FFRandonnée posameznikom nudi številne ugodnosti. Zveza svojim članom med drugim omogoča udeleževanje na različnih planinskih turah in planinskih počitnicah v varnih pogojih pod vodstvom vodnika. Članstvo prinaša posameznikom zavarovanje tako v Franciji kot tudi v tujini (Organistaion, 2014).

1.5 Visoke Alpe

Departma Visoke Alpe je eden izmed 83 francoskih departmajev, ustanovljen leta 1790 in se nahaja v regiji Provansa - Alpe - Azurna obala na jugovzhodnem delu Francije ob meji z Italijo. Njegova površina znaša 5 548,68 km², gostota poselitve pa je 23,56 prebivalcev na km². Med največji mesti po številu prebivalstva spadata Gap in Briançon, ki predstavljata tudi dve okrožji, na kateri se ta departma deli (Hautes-Alpes-Département 05, 2014).

Izmed vseh departmajev je departma Visoke Alpe najbolj gorat, saj več kot tretjina njegove površine leži nad 2000 m nadmorske višine. V njem najdemo najvišje ležečo francosko mestno hišo Saint-Véran, ki se nahaja na višini 2042 m nad morjem. Gap (740 m) predstavlja najvišje ležečo prefakturo (najvišji upravni urad v departmaju), Briançon pa z nadmorsko višino 1326 m eno najvišje ležečih mest v evropski uniji (Hautes-Alpes-Département 05, 2014).

Tako kot v več predelih Francije tudi v tem departmaju turizem predstavlja pomembno oziroma celo najpomembnejšo gospodarsko dejavnost, saj kar 80% bruto domačega proizvoda prihaja iz turističnih dejavnosti (Hautes-Alpes-Département 05, 2014).

1.6 Névache

Névache je majhna gorska vas, ki leži na nadmorski višini 1600 m v dolini Clarée v departmaju Visoke Alpe ter spada k severnemu delu okrožja Briançon. Dolina Clarée skupaj s sosednjo dolino Etroite predstavlja predel naravne in kulturne dediščine in je od leta 1992 zaščiteno območje (Neveu in Chanel, 2012).

V celotni dolini kot tudi samem Névachu turizem predstavlja zelo pomembno gospodarsko dejavnost. Kljub naraščanju turizma, na tem območju ni pretiranih mehanskih posegov v naravo, tako da je destinacija zelo priljubljena med ljudmi, ki si želijo umika v neokrnjeno naravo (Neveu in Chanel, 2012).

Na območju te gorske vasi lahko najdemo turiste tekom celotnega leta. Poleti so med njimi najštevilčnejši planinci, katerim so za to dejavnost v bližnji okolici na voljo številne označene in markirane poti različnih zahtevnosti. Med planinci zelo priljubljene ciljne točke predstavljajo gorska jezera, po večini ledeniškega izvora, ki so od leta 1943 zapisana in posebej zaščitena kot naravna dediščina. Okolje, ki jih obdaja ter snovi, ki se nahajajo v njih, dajejo vsakemu jezeru prav posebno barvo, od zelene zaradi prisotnosti alg, modre, ki pomeni da je voda čista in globoka ter jezer z motno, mlečno barvo do katere pride zaradi skalnega prahu, ki se nahaja v jezeru (Neveu in Chanel, 2012).

Pozimi na tem območju prav tako kot poleti najdemo številne planince, ki se lahko s krpjami odpravijo po številnih označenih poteh. V nasprotju s poletno sezono, ko so planinci daleč najštevilčnejši gostje, pa je v zimskem delu sezone tudi veliko smučarjev, največ smučarskih tekačev, katerim je na voljo 45 km urejenih prog za klasično in prosto tehniko. Na nekoliko bolj odročnih predelih pa najdemo tudi turne smučarje (Neveu in Chanel, 2012).

Prebivalci Névacha so svoje dejavnosti prilagodili razvoju turizma in s tem vedno številčnejšim turistom. Veliko domačinov se ukvarja z gostinstvom, z nudenjem nastanitev, nekateri opravljajo delo gorskih vodnikov, številni izkoristijo bližino večjih smučišč in pozimi delajo kot učitelji smučanja, najdemo tudi obrtnike in prodajalce, ki prav tako izkoristijo veliko priljubljenost območja med turisti (Neveu in Chanel, 2012).

Da to območje ni vedno bolj priljubljeno le med turisti, kaže tudi podatek, da se iz leta v leto nekoliko povečuje tudi število stalnih prebivalcev. Leta 1999 je v Névachu imelo stalno prebivališče 301 posameznikov, deset let za tem pa 339 (Névache, 2014), do prvega januarja 2014 pa je številka narasla na 357 (Hautes-Alpes (05)).

2 PREDMET, PROBLEM IN NAMEN DELA

Glavni predmet diplomskega dela predstavljajo francoski planinci, ki so planinarili v francoskih Alpah na območju Visokih Alp. Namen dela je (s pomočjo že obstoječega in že uporabljenega anketnega vprašalnika, ki ga je študent Marko Kralj uporabil v svojem diplomskem delu Primerjava socialno demografskih dejavnikov med slovenskimi in bavarskimi gorniki ter pohodniki) pridobiti podatke, na podlagi katerih bomo ugotovili, kateri so dejavniki, ki francoske planince iz raziskovanega področja motivirajo za hojo v gore. Ugotovili bomo, kdo in kakšni so ljudje, ki se odločajo za planinstvo, koliko časa preživijo v gorah ter zakaj se za to dejavnost odločajo. Dobljene rezultate bomo nato primerjali z raziskavami, ki so bile izvedene v drugih predelih Francije, se dotaknili tudi primerjave s Slovenijo ter tako ugotovili kakšne so podobnosti oziroma razlike med dejavniki, ki za hojo v gore motivirajo planince obeh dežel.

3 CILJI IN HIPOTEZE

Cilji raziskave:

- Ugotoviti motive za hojo v gore in nekatere socialno-demografske dejavnike francoskih planincev v preučevanem predelu francoskih Alp.
- Ugotoviti ali se francoski planinci s preučevanega predela tekom šolanja seznanijo s planinsko dejavnostjo ter ugotoviti delež članov ene izmed planinskih zvez.

Na podlagi ciljev smo postavili naslednje hipoteze:

H1: Večina francoskih planincev, sodelujočih v naši raziskavi, ni včlanjenih v planinsko zvezo.

H2: Večina francoskih planincev, sodelujočih v naši raziskavi, je starejših od 40 let.

H3: Med anketiranimi francoskimi planinci prevladujejo posamezniki, ki prihajajo iz mesta ali iz mestnega obrobja.

H4: Francoski planinci, sodelujoči v naši raziskavi, v šoli s planinstvom niso seznanjeni.

4 METODE DELA

Vzorec merjencev

Vzorec merjencev zajema planince, ki so preživljali počitnice v francoskem delu Alp, v gorski vasi Néevache. Vzorec obsega 89 merjencev, 42 moških ter 47 žensk.

Pripomočki

Podatki za nalogo so bili zbrani s pomočjo že obstoječega anketnega vprašalnika, ki je bil uporabljen v diplomskem delu študenta Marka Kralja (2004), v katerem je primerjal socialno-demografske dejavnike slovenskih in bavarskih planincev. Pred tem pa so ga uporabili še Burnik (1976), Ledinek (2000), Petek (2000). V anketi je zastavljenih 18 vprašanj s področja socialno-demografskih karakteristik in motivov oziroma glavnih dejavnikov, ki planince navdušujejo za planinstvo.

Vzorec spremenljivk:

1. Članstvo v planinskem društvu
2. Starost
3. Spol
4. Izobrazba
5. Materialne razmere
6. Tip krajevne skupnosti
7. Seznanjanje s planinstvom v šoli
8. Kdo vas je navdušil za ukvarjanje s planinstvom
9. S kom hodite v gore
10. Povprečen čas hoje na dan
11. Pogostost poletnega ukvarjanja s planinstvom
12. Pogostost zimskega ukvarjanja s planinstvom
13. Pomembnost teoretičnih informacij o varni hoji ter nevarnostih v gorah
14. Izobraževanje iz planinstva

15. Druge športne dejavnosti

16. Pogostost ukvarjanja z drugimi športnimi dejavnostmi

17. Zdravstveno stanje

18. Motivi za gornišтво:

- zaradi naravnih lepot
- zaradi družbe
- zaradi zdravstvenih razlogov
- zaradi umika v svet tišine
- zaradi užitka in zadovoljstva, da kljub naporu opravi predvideno pot
- poklicna dolžnost
- drugi razlogi
- nikoli več ne bom šel v gore

Postopek

Na območju francoskih Alp, natančneje v gorski vasi Névache, kjer je planinstvo v poletni sezoni glavna dejavnost tamkajšnjih turistov, v kampu Lame je bilo tekom poletnih počitnic 2012 osebno razdeljenih 100 anketnih vprašalnikov. Ankete so bile med posameznike, ki so bili na počitnicah v Névachu ter so bivali v omenjenem kampu, razdeljene naključno. Nekateri posamezniki anket niso popolnoma pravilno izpolnili, tako da smo na koncu dobili 89 pravilno izpolnjenih anketnih vprašalnikov, ki so uporabljeni v raziskavi.

Za obdelavo podatkov smo uporabili računalniški program SPSS statistics 17.0.

5 REZULTATI IN RAZPRAVA

5.1 Članstvo v planinskem društvu

Član	Frekvenca	%
Da	17	19,1
Ne	72	80,9

Tabela 1: Članstvo v planinskem društvu

Pri prvem vprašanju nas je zanimalo članstvo v planinskem društvu. V zgornjem tabeličnem prikazu lahko razberemo, da je število članov planinskega društva med sodelujočimi v raziskavi majhno ter da je večina, in sicer kar 80,9 %, nečlanov.

Med deležem tistih, ki so včlanjeni v planinsko društvo, so prevladovale predstavnice ženskega spola, delež teh je bil za 14,5 % višji od deleža predstavnikov moškega spola, ki so prav tako člani planinskega društva, kljub temu pa je delež nečlanic visok, in sicer 73,9 %, tako da ne bi mogli trditi, da se ženske v bistveno večji meri odločajo za včlanitev v planinsko društvo.

Do podobne ugotovitve, da Francozi večinoma v planinska društva niso včlanjeni, je z nacionalno raziskavo leta 2003 prišel tudi ODIT France (Observation, Développement et Ingénierie Touristiques France). Rezultati takratne raziskave so pokazali, da je v eno izmed planinskih organizacij včlanjenih 32% planincev (Talavera, 2013).

Na področju departmaja Alpe Visoke Provanse je bila izvedena še ena raziskava, v kateri so prav tako prevladovali nečlani planinske zveze, delež teh je bil je 69,8 % (Etude sur la clientèle en randonnée itinérante dans les Alpes de Haute-Provence. Restitution des résultats Digne-les-Bains, 2011).

Na podlagi zgornjih ugotovitev oziroma rezultatov lahko za naše preizkušance potrdimo prvo hipotezo, v kateri smo predvidevali, da večina Francozov ni članov planinske zveze.

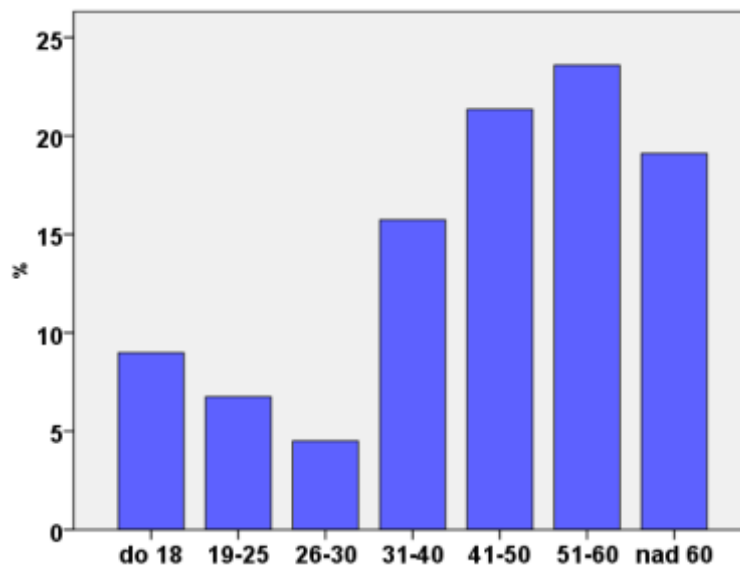
V prid potrditve naše hipoteze govorijo tudi podatki FFRandonnée, ki pravijo, da je vanjo včlanjenih relativno malo Francozov, »le« 212 000 (Organisation, 2013), število

članov FFCAM prav tako ni visoko, 88 000 (Qui sommes nous, 2014). Ti številki se zdita nizki predvsem zato, ker je planinstvo med Francozi najbolj priljubljena dejavnost na prostem, z njim naj bi se ukvarjal vsak četrti državljan, torej okrog 15 milijonov Francozov (Pôle ressources national, Sports de nature. Randonnée pedestre, 2011). Ta rezultat sicer ne preseneča, saj se Francozi tudi na splošno ne odločajo pogosto za včlanitev v kakršno koli društvo. S športi na prostem se ukvarja okrog 30 % francoske populacije, izmed katerih pa jih je v društva oziroma zveze včlanjenih le 20% (Analyse de marché. Le marché des sports outdoor, 2011).

Če rezultate primerjamo s Slovenijo lahko ugotovimo, da se slovenski planinci nekoliko pogosteje odločajo za včlanitev v planinsko društvo. V raziskavi, ki jo je izvedel Kralj (2004) je bilo članov Planinske zveze Slovenije (PZS) 57,2 % anketiranih planincev. Do podobnega rezultata, 59,8 % članov, je v svoji raziskavi prišel tudi Petek (2000).

Članstvo v planinski zvezi omogoča svojim članom določene ugodnosti tako v Sloveniji kot tudi v Franciji. Eden od razlogov za včlanitev v planinsko društvo je prav gotovo ta, da nameravamo ponujene ugodnosti koristiti. Morda tu lahko iščemo razlog, zakaj se Francozi manj odločajo za včlanitev: možno je, da jim ugodnosti, ki jim jih ponuja zveza, ne predstavljajo tako pomembnih prednosti, da bi se jim zdelo smiselno včlaniti.

5.2 Starost

Graf 1: Starost

Pri vprašanju o starosti smo predvidevali (hipoteza 2), da je večina francoskih planincev starejših od 40 let. Pogled na grafični prikaz nam pokaže, da to hipotezo za naše preizkušance lahko potrdimo. Kar 64 % sodelujočih v raziskavi je bilo starejših od 40 let. Do podobnih ugotovitev o starostni strukturi planincev v Franciji so prišli tudi z nekaterimi drugimi raziskavami. V anketi, ki je bila leta 2010 izvedena v departmaju Alpe Visoke Provanse, je bilo izmed 340 anketirancev (med katerimi je bilo sicer dobrih 14 % sodelujočih tujcev iz sosednjih držav, največ Belgijcev) 44,1 % starih med 50 in 64 let ter še dodatnih 10,8 %, ki so bili starejši od 64 let ter 26,1 % med 35 in 49 let (Etude sur la clientèle en randonnée itinérante dans les Alpes de Haute-Provence, 2011).

Da v gore pogosteje kot mladostniki hodijo odrasle oziroma starejše osebe, je pokazala tudi nacionalna raziskava, izvedena leta 2003. Ta je podala rezultate, da v gore največ hodijo posamezniki med 35 in 65 letom (Analyse de marché. Le marché des sports outdoor 2011).

Ugotovili smo že, da večina francoskih planincev ni včlanjenih v planinska društva oziroma v planinsko zvezo, tako da samo na podlagi povprečne starosti članov omenjene organizacije ne bi mogli sklepati, da je takšna tudi povprečna starost vseh planincev. Pa vendar lahko med rezultatoma potegnemo določeno vzporednico, saj

med člani FRRandonnée, prav tako kot pri naši raziskavi, povprečna starost presega 40 let, leta 2009 je bilo med 200 000 člani celo več kot 70 % starejših od 50 let (Pôle ressources national, Sports de nature. Randonnée pedestre, 2011).

V departmaju Alpe Visoke Provanse je bila leta 2003 izvedena tudi raziskava, ki je postregla z nekoliko drugačnimi rezultati, saj je bilo več kot polovica sodelujočih mlajših od 45 let, vendar pa lahko že v interpretaciji rezultata zasledimo nekaj dvomov v verodostojnost tega podatka. Anketa je bila izvedena preko interneta, tako da obstaja možnost, da starejši posamezniki, ki računalnika ne uporabljajo pogosto ali ga niti ne znajo uporabljati, zaradi načina anketiranja v raziskavi niti niso mogli sodelovati (Talavera, 2013).

Ne glede na to, da rezultati več raziskav kažejo na precej visoko povprečno starost planincev, pa planinarijo, sicer v precej manjšem številu, tudi predstavniki prvih treh starostnih skupin, torej tisti do 30 let. V naši raziskavi je bila od teh treh s 4,5 % sodelujočih najmanj zastopana skupina od 26 do 30 leta, največ pa je bilo tistih pod 18 let, 9,0 %. V raziskavi, ki je bila izvedena na območju departmaja Alpe Visoke Provanse (2011), je bilo razmerje nekoliko drugačno, vendar so bili tudi okvirji starosti postavljeni drugače. Rezultati so pokazali najmanjše zastopanje staroste skupine od 15 do 24 let, le-teh je bilo 6,0 %, ter nekoliko večje, 12,9 %, tistih med 25 in 34 leti (Etude sur la clientèle en randonnée itinérante dans les Alpes de Haute-Provence, 2011).

Iz rezultatov, ki so pokazali zastopanje mlajših starostih skupin bi iz lastnih opazovanj sklepala, da med našo in drugo raziskavo prihaja do razlik predvsem zaradi postavljenih okvirjev glede starosti. Tisti iz najmlajše staroste skupine (pod 18 let) najverjetneje v gore hodijo predvsem s starši. V naši raziskavi so bili zajeti tudi otroci mlajši od 15 let, ki pa jih v drugi ni bilo.

V raziskavi, ki jo je izvedel Kralj (2004), podobno je ugotovil tudi Petek (2000), je bilo največ slovenskih planincev iz četrte in pete staroste skupine, torej od 31 do 51 let. Najbolj zastopana je bila skupina med 31 in 40 letom. Skupno je bila večina anketiranih mlajših od 40 let, torej je bilo v Sloveniji precej več mlajših planincev kot v Franciji. V nasprotju s Slovenijo, nekoliko bolj podoben francoskemu, pa je rezultat,

ki ga je Kralj (2004) dobil pri Bavarskih planincih. Pri njih je največje zastopanje zasedla najstarejša starosta skupina, le teh je bilo kar 64 %.

Kolikor sem imela sama možnost opazovati francoske planince, sem ugotovila, da v gore večinoma hodijo starejši pari, katerih otroci so že odrasli in družine z otroki, starimi okrog 10 let. Tu bi tudi iskala razlog za nizek procent planincev starih od 18 do 30 let. Ko otroci oziroma mladostniki ne hodijo več na počitnice s starši, se raje odločajo za drugačno preživljanje počitnic. Kasneje, ko imajo svoje otroke, pa jim planinstvo obudi lepe spomine na otroštvo, ki ga želijo omogočiti tudi svojim otrokom, tako da jih peljejo na preživljanje počitnic v gorsko okolje.

S Kraljem (2004), ki je menil, da se mladi ne odločajo za hojo v gore zaradi pomanjkanja prostega časa, se ne bi strinjala. Po mojem mnenju se mladi za to vrsto aktivnosti ne odločajo iz drugih razlogov, predvsem zaradi popularnosti in atraktivnosti drugih športnih dejavnosti, ki jim predstavljajo večji izziv.

Da to dejavnost dojemajo kot dejavnost starejših, je v raziskavi, ki jo je za FRRandonnée izvedel Ifop, potrdilo 20 % anketirancev. Planinstvo pa naj bi bilo po mnenju 24 % anketiranih Francozov, med katerimi je bilo 32 % starih od 18 do 24 let, športna aktivnost, s katero se ukvarjajo le oboževalci gora in alpinizma. V omenjeni raziskavi so bili anketirani tudi posamezniki, ki se s planinstvom ne ukvarjajo. Ti so z deležem 39 % prav tako planinstvo označili kot dejavnost, s katero se ukvarjajo le določeni nad gorami navdušeni posamezniki (Les Français et la randonnée pédestre, 2008).

5.3 Spol

Spol	Frekvenca	%
Moški	42	48,3
Ženski	47	51,7

Tabela 2: Spol

Pri vprašanju o spolu smo dobili približno enako zastopništvo obeh spolov, nekoliko več je bilo predstavnic ženskega spola. Po mojem mnenju je do takšnega rezultata

prišlo zaradi načina razdeljevanja anket. Le-te so bile sicer razdeljene naključno izbranim posameznikom v kampu, vendar so bili vprašalniki dani tudi planincem, ki so bivali skupaj. Ker pa jih veliko pride planinariti skupaj s parterji oziroma družino, je iz tega razloga najverjetneje prišlo do približno enakega števila predstavnikov obeh spolov. Da bi ta domneva lahko držala, lahko sklepamo na podlagi drugih raziskav, katerih rezultati niso pokazali tako podobne zastopanosti obeh spolov. V raziskavi na področju departmaja Alpe Visoke Provanse je bila razlika v zastopanosti spolov 30,8% v korist moških, teh je bilo 65,4% (Etude sur la clientèle en randonnée itinérante dans les Alpes de Haute-Provence., 2011).

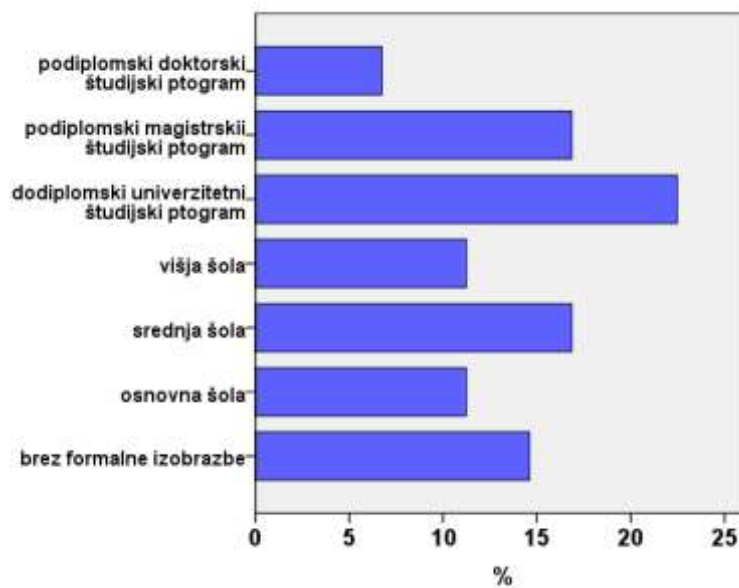
Še ena raziskava na istem področju je prav tako, in sicer z deležem 66%, pokazala večjo zastopanost moških planincev. Prav tako so do podobnega rezultata leta 2003 prišli z nacionalno raziskavo, v kateri je bilo 60 % sodelujočih moškega spola (Talvera, 2013).

Tudi pri slovenskih planincih lahko zasledimo večje zastopništvo predstavnikov moškega spola. V Kraljevi (2004) raziskavi jih je bilo 64,3 %.

Kralj (2004) je v svoji raziskavi tudi ugotovil, da v Sloveniji število predstavnic ženskega spola, ki se ukvarjajo s planinstvom, upada. V raziskavi, ki jo je izvedel Petek (2000), jih je bilo 42,6 %, ta procent pa se je do Kraljeve raziskave nato zmanjšal na 35,7 %.

Razlog, zakaj se za planinarjenje odloči več moških kot žensk, bi sama pripisala temu, da se predstavnice nežnejšega spola najverjetneje raje odločajo za dejavnosti, ki se jim zdijo privlačnejše, ob katerih lažje pozabijo na napor, kot so na primer različne skupinske vadbe ob glasbi.

5.4 Izobrazba

Graf 2: Izobrazba

Pri vprašanju o izobrazbi francoskih planincev smo dobili naslednje rezultate: največ, in sicer 22,5 % anketiranih je zaključilo dodiplomski univerzitetni študijski program; sledijo tisti s končanim podiplomskim magistrskim študijskim programom ter zaključeno srednješolsko izobrazbo. Osnovno in višjo šolo jih je je končalo 11,2 %, najnižji procent planincev pa predstavljajo tisti, ki so končali podiplomski doktorski študijski program. Procent tistih, ki so brez osnovne izobrazbe ni nizek, teh je 14,6 %. Pri razlagi tega rezultata pa moramo upoštevati, da je bilo 9,0 % sodelujočih v raziskavi mlajših od 18 let. Le-ti svoje točne starosti niso opredelili, zato obstaja možnost, da osnovne izobrazbe zaradi svoje starosti še niti niso mogli doseči.

Pri raziskavi, izvedeni v departmaju Alpe Visoke Provanse, je bilo vprašanje o izobrazbi zastavljeno nekoliko drugače, in sicer glede na poklic, ki ga opravljajo. Rezultat je bil kljub vsemu podoben temu, ki smo ga dobili v naši raziskavi, saj je 38,4 % anketiranih planincev označilo, da opravljajo poklic profesorja, za kar je seveda potrebna zaključena fakulteta, sledila je skupina upokojencev z 29,5 % zastopništvom. Zelo malo pa je bilo študentov, le 4,4 % (Etude sur la clientèle en randonnée itinérante dans les Alpes de Haute-Provence, 2011).

Kralj (2004) je v svoji raziskavi prišel do rezultata, da ima tudi večina slovenskih planincev končano vsaj srednješolsko izobrazbo. V nasprotju s Francozi pa je bilo pri Slovencih zelo malo tistih brez formalne izobrazbe. Kot je na podlagi nekaterih prejšnjih raziskav, ki so postregle s podobnimi rezultati, ugotavljal že Kralj (2004) - in z njegovim razmišljanjem se strinjam tudi sama - je možno, da višje izobraženi posamezniki znajo bolj ceniti planinsko dejavnost ter se bolj zavedajo pozitivnih učinkov, ki jih ima ta dejavnost na človekovo zdravje. Rezultata naše raziskave ne moremo posplošiti za vse francoske planince, vseeno pa bi lahko glede na ugotovitev, da je tudi pri naših anketirancih procent višje izobraženih planincev višji od tistih brez nje, podobno sklepali tudi za tamkajšnje planince.

5.5 Lastna ocena materialnih razmer

Lastna ocena materialnih razmer	Frekvenca	%
Zelo slabe	0	0
Slabe	5	5,6
Zadovoljive	42	47,2
Dobre	28	31,5
Zelo dobre	14	15,7

Tabela 3: Lastna ocena materialnih razmer

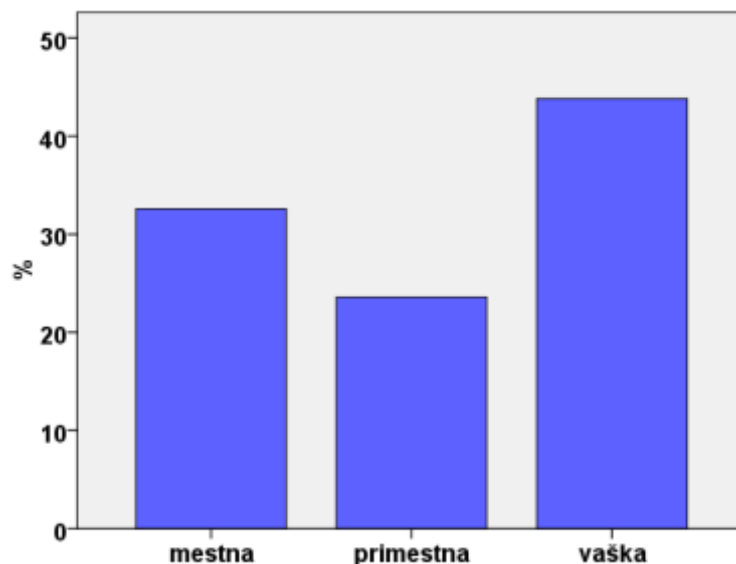
Pri lastni oceni materialnih razmer so imeli anketiranci na voljo petstopenjsko lestvico, na kateri so izrazili svojo oceno. Ob pogledu na rezultate lahko vidimo, da posameznikov, ki bi svoje trenutne materialne razmere ocenili kot zelo slabe, ni bilo. Večina planincev je s svojim materialnim položajem zadovoljnih. Takšnih, ki svoje materialne razmere ocenjujejo kot slabe, je le nekaj več kot pet odstotkov.

Tudi pri Slovencih, ki jih je preučeval Kralj (2004), so bili rezultati podobni. Prav tako je večina planincev svoje materialne razmere ocenila kot zadovoljive.

Planinstvo je dejavnost, katere izvajanje ne zahteva veliko stroškov ter tako spada med cenejše in lažje dostopne dejavnosti širšemu krogu ljudi. Po mojem mnenju pa so ljudje, ki se ukvarjajo s to dejavnostjo tudi manj zahtevni in jim materialne dobrine

ne pomenijo največ ter so s svojimi materialnimi razmerimi hitreje zadovoljni, četudi so le te mogoče slabše od nekaterih, ki z njimi kljub temu niso zadovoljni.

5.6 Tip krajevne skupnosti

Graf 3: Tip krajevne skupnosti

Meja med mestom in primestjem je težko določljiva. V naši hipotezi (H3) smo tako predvidevali, da se v gore najraje odpravljajo ljudje, ki prihajajo iz teh dveh tipov krajevnih skupnosti. Na podlagi rezultata lahko sicer to hipotezo potrdimo, saj je bilo skupno takšnih planincev 56,2 %. Razlog za precej velik delež planincev iz vaške krajevne skupnosti pa bi lahko, tako kot pri Bavarcih (Kralj, 2004), iskali v oddaljenosti večjih mest od Alp. Je pa delež tistih, ki prihajajo iz mestne krajevne skupnosti, pri Francozih večji kot pri Bavarcih. V raziskavi, ki je bila izvedena v departmaju Alpe Visoke Provanse, so anketirance spraševali, iz katerega dela Francije prihajajo. Največ jih bilo kar iz raziskovanega, je pa bilo opaziti tudi prisotnost planincev iz precej različnih departmajev, veliko jih je bilo sicer iz okoliških, ni pa bil zanemarljiv delež Parižanov (Talavera, 2013).

Za 70 % Francozov, ki počitnice preživijo v domovini, predstavljajo Alpe eno izmed najbolj priljubljenih lokacij, ki pa glede na velikost države niso vsem tako lahko dostopne, kot so na primer slovenske gore Slovincem. Eden izmed treh glavnih

kriterijev, na podlagi katerih Francozi izbirajo lokacijo počitnikovanja, predstavlja prav oddaljenost od domačega kraja, saj si je težko privoščiti krajši izlet v več sto kilometrov oddaljen kraj. Vsekakor Alpe zaradi svoje atraktivnosti privabijo ljudi tako iz vaškega, kot tudi iz mestnega okolja iz celotne Francije. Atraktivnost okolja predstavlja pri Francozih drugi najpomembnejši kriterij pri izbiri lokacije za preživljanje počitnic. Tretji, kateremu z zelo dobro infrastrukturo in presenetljivo dobrim dostopom do najrazličnejših lokacij prav tako ustrezajo Alpe, predstavlja dostopnost kraja (La clientele groupe, 2010).

Pri Slovenskih planincih (Kralj, 2004) je največji delež planincev prihajal iz mestne krajevne skupnosti. Menim, da bi pri Francozih bila slika lahko podobna, če bi imeli podobne možnosti, kot jih imamo v Sloveniji. Francozi, ki živijo na drugem koncu države, imajo do Alp precej, več sto ali celo tisoč kilometrov, dolgo pot. Prav zaradi oddaljenosti se jih verjetno veliko za planinarjenje v tem predelu ne odloči, kljub temu da bi si to želeli, saj jim bi že sama pot predstavljala velik strošek. V prid tej domnevi govori ugotovitev, do katere so prišli z nacionalno raziskavo, katere rezultati so pokazali, da planinarijo večinoma ljudje iz urbanega okolja, ljudje ki prihajajo iz mest z več sto tisoč prebivalci, ki v gorah najdejo mir in se tam odklopijo od mestnega vrveža (Talavera, 2013).

Posameznikov iz primestnega okolja je bilo v naši raziskavi 23,6 %. Iz omenjenega rezultata bi lahko sklepali, da si tudi ti želijo miru, ki ga najdejo v gorah ter s tem umika iz vsakdanjega stresnega življenja.

5.7 Seznanjanje s planinstvom v šoli

Planinstvo v šoli	Frekvenca	%
Da	36	40,4
Ne	53	59,6

Tabela 4: Seznanjanje s planinstvom v šoli

S planinstvom se je v šoli seznanilo dobrih 40 % anketiranih Francozov. Vzrok za večji delež tistih, ki se s planinstvom v šoli niso seznanili, bi lahko našli v tem, da

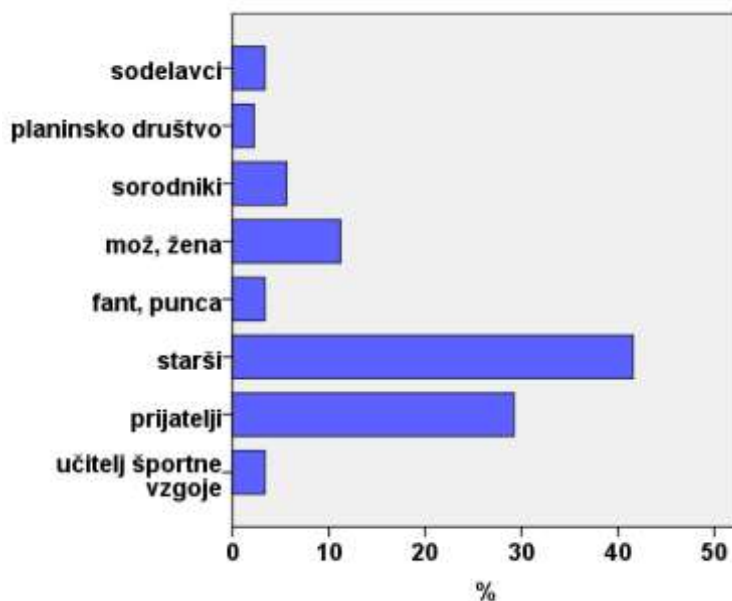
Francozi v učnem načrtu nimajo opredeljene obvezne planinske dejavnosti, kot jo imamo na primer v Sloveniji, kjer mora šola v okviru športnih dni, ki spadajo pod obvezni program, nujno vključiti tudi planinstvo.

Delež v naši raziskavi sodelujočih planincev, ki so se s planinstvom seznanili v šoli, ni nizek, saj če ga primerjamo s slovenskim, kjer je planinstvo ena izmed dejavnosti, ki jih morata k športnim dnevom obvezno vključiti tako osnovna kot tudi srednja šola. Nekoliko preseneča, da je bil delež slovenskih planincev, ki so na zastavljeno vprašanje o seznanitvi s planinstvom v šoli odgovorili pritrdilno, le za 14,9 % večji kot pri Francozih (Kralj, 2004).

V naši četrti hipotezi smo predpostavljali, da se Francozi v šoli s planinstvom ne seznanijo. Te hipoteze ne moremo popolnoma potrditi, saj delež v naši raziskavi sodelujočih planincev, ki so se s to dejavnostjo seznanili v šoli, še zdaleč ni bil zanemarljiv. Morda bi bil rezultat drugačen, če bi anketo izvajali na kakšnem drugem območju države.

Francija ima precej goratega območja in tako ugodne možnosti za planinstvo, vendar velikost države omejuje dostopnost gora vsakomur, tako da na seznanjanje otrok s planinsko dejavnostjo lahko vpliva tudi kraj bivanja. Spoznavanju omenjene dejavnosti se verjetno ne izognejo tisti, ki živijo v okolju, ki ponuja možnost planinarjenja. Glede na to, da je bila v naši raziskavi najbolj zastopana vaška krajevna skupnost, bi lahko na procent pritrdilnih odgovorov vplivala ta spremenljivka.

5.8 Kdo vas je navdušil za ukvarjanje s planinstvom

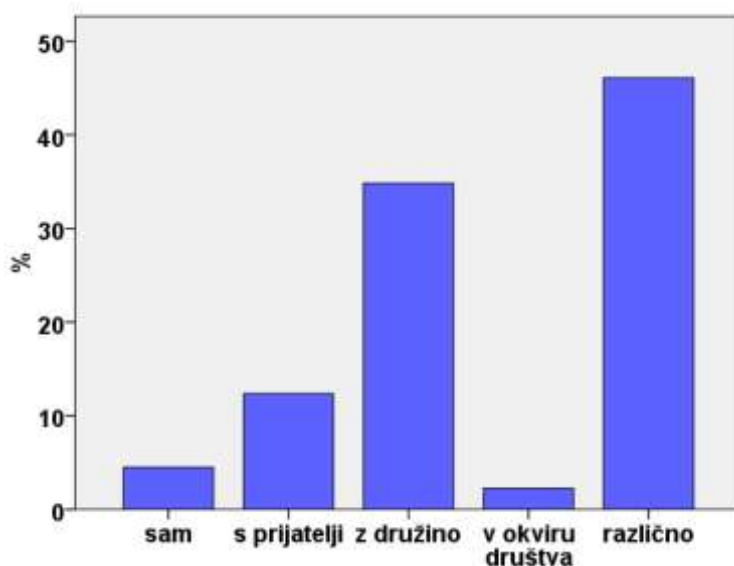

Graf 4: Kdo vas je navdušil za ukvarjanje s planinstvom

Najpomembnejšo vlogo pri navduševanju za planinarjenje pri anketiranih Francozih igrajo starši, saj je kar 41,6 % sodelujočih v naši raziskavi navedlo, da so jih nad to dejavnostjo navdušili prav oni. Pomebno vlogo pa imajo tudi prijatelji, saj je bil procent tistih, ki so jih nad gorami navdušili prijatelji, prav tako visok. Pri Slovencih in Bavarcih sta bili vlogi omenjenih dveh skupin ravno obrnjeni. Še posebej pri slovenskih planincih je bila vloga prijateljev pri navduševanju za gore najbolj izražena, za ta odgovor se je odločilo 43,3 % anketirancev (Kralj, 2004).

Pri vseh treh, Francozih, Slovencih in Bavarcih, učitelj športne vzgoje ni bil prav pogosto »krivec,« da bi se posamezniki navdušili nad planinarjenjem. Pri Francozih in Bavarcih je bilo takšnih manj kot pet odstotkov, pri Slovencih pa prav nihče od sodelujočih v raziskavi ni navedel, da bi ga nad planinstvom navušil prav profesor športne vzgoje (Kralj, 2004).

5.9 S kom hodite v gore

Graf 5: S kom hodite v gore

46,1 % anketirancev je pri tem vprašanju izbralo odgovor, da ne planinarijo stalno z isto družbo, saj so med podanimi možnostmi izbrali »različno.« Na drugem mestu s precej visokim procentom v primerjavi s preostalimi tremi možnostmi sledi planinarjenje z družino.

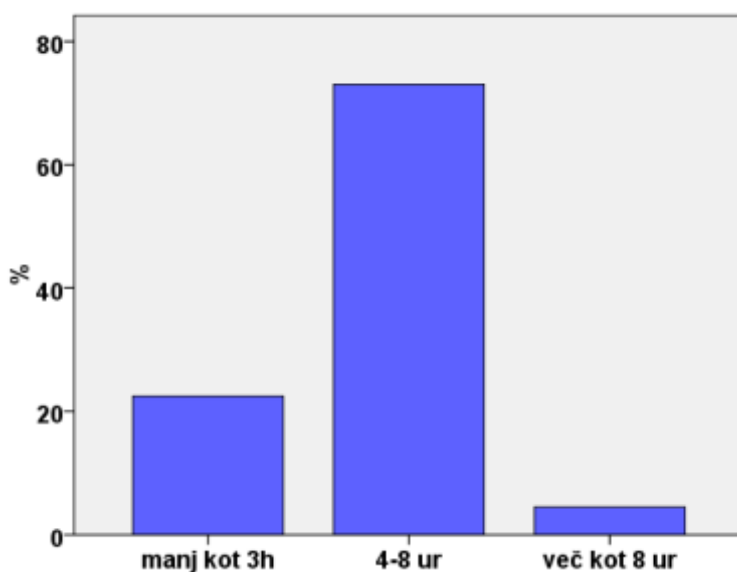
Tudi slovenski in bavarski anketiranci se v največjem številu niso mogli odločiti za točno določeno skupino ter so prav tako obkrožili zadnjega izmed ponujenih odgovorov. Podobno kot pri Francozih pa je bil tudi pri Bavarcih drugi najpogostejši odgovor, da se v gore najraje odpravijo z družino. Pri Slovencih je drugo mesto zasedlo planinarjenje s prijatelji (Kralj, 2004).

Kot smo že ugotovili, je zelo malo Francozov včlanjenih v planinsko društvo, tako da nas ne preseneča rezultat, da se jih v gore najmanj odpravi v okviru društva- takih je bilo le 2,2 % anketirancev. Do podobnih rezultatov za Slovence ter prav tako tudi za Bavarce je prišel Kralj (2004), saj je bil tudi pri omenjenih dveh skupinah procent planincev, ki planinarijo v okviru društva majhen. Iz dobljenih rezultatov vidimo, da se večina anketirancev v gore najraje odpravlja v družbi.

Glede na to, da samostojna hoja v gore ni najbolj priporočljiva, saj ob morebitni nesreči nimamo nikogar, ki bi nam pomagal oziroma priskrbel kakršnokoli pomoč,

lahko na podlagi rezultatov sklepamo, da se posamezniki tega tudi zavedajo, saj je bil pri vseh treh narodih majhen procent takšnih, ki najpogosteje planinarijo sami. Delež takih je bil pri Francozih 4,5 %, pri Slovencih malo večji, in sicer 5 %, med Bavarskimi planinci pa je bil le en anketiranec, ki najpogosteje planinari sam (Kralj, 2004).

5.10 Povprečno število ur hoje na dan

Graf 6: Povprečno število ur hoje na dan

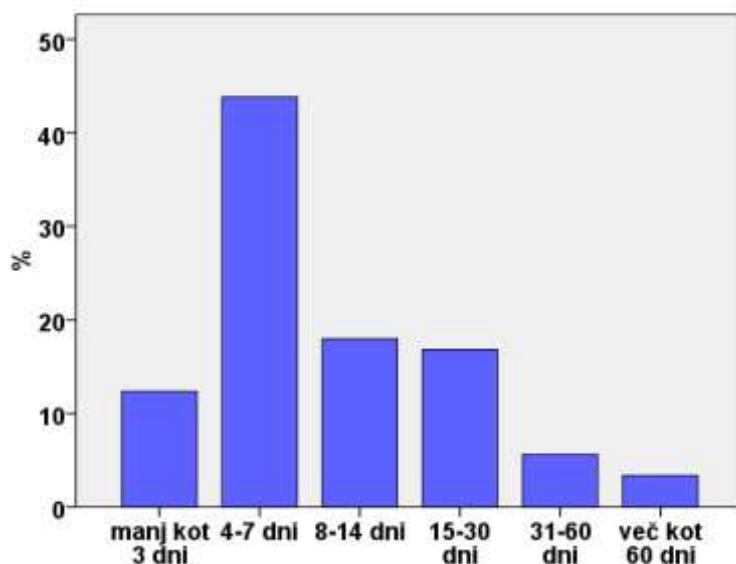
Pri vprašanju o povprečnem številu ur hoje na dan nas je zanimalo, na kako dolge ture se odpravljajo planinci. Anketiranci so imeli na voljo tri časovne kategorije, izmed katerih je bila najbolj zastopana srednja, ki je označevala časovni okvir od štirih do osmih ur hoje na dan. Delež planincev, ki povprečno dnevno planinarijo v tem časovnem okvirju je bil 73,0 %. Najmanj planincev, sodelujočih v naši raziskavi, hodi več kot 8 ur na dan. Med 4,5 % tistih, ki so med izbranimi tremi možnostmi izbrali zadnjo, je bilo največ planincev starih od 51 do 60 let.

Rezultata, da zelo malo Francozov hodi na ture, ki trajajo več kot osem ur prav gotovo ne moremo posplošiti. Najverjetneje je med planinci res najmanjši delež takšnih, ki se odločajo za izredno dolge ture, vendar pa je po mojem mnenju v naši raziskavi vzrok za tako majhen delež predstavnikov, ki bi hodili več kot osem ur na

dan, potrebno iskati tudi v lokaciji in načinu izvajanja raziskave. Kralj (2004) je anketne vprašalnike razdelil na postojankah, ki so bile vsaj dve uri oddaljene od cestnih povezav, naši pa so bili v nasprotju z njegovimi razdeljeni na območju, ki je še vedno dostopno z avtomobilom. Poleg tega pa je lokacija, na kateri je bila izvedena naša raziskava, tudi takšna, da imajo planinci na voljo mnogo zelo lepih tur, ki od posameznika zahtevajo okrog dveh do treh ur hoje v eno smer. Planinci ostajajo na isti lokaciji več dni ter se vsak dan odpravijo na krajše ture. To domnevo potrjuje tudi rezultat nacionalne raziskave, ki je podala podatek, da (vsaj) eno noč zunaj njihove nastanitvene lokacije preživi le 7 % planincev (Talvera, 2013).

Enega od razlogov za majhen delež planincev, ki hodijo več kot osem ur na dan bi sama na podlagi lastni opazovanj vsekakor pripisala tudi temu, da se Francozi zjutraj precej pozno odpravijo na pot. Če je pri nas bolj ali manj splošno znano, da se je v gore potrebno odpraviti zgodaj zjutraj, tega pri Francozih ni zaznati, saj se na pot odpravljajo tudi v poznih dopoldanskih urah.

5.11 Pogostost poletnega ukvarjanja s planinstvom

Graf 7: Pogostost poletnega ukvarjanja s planinstvom

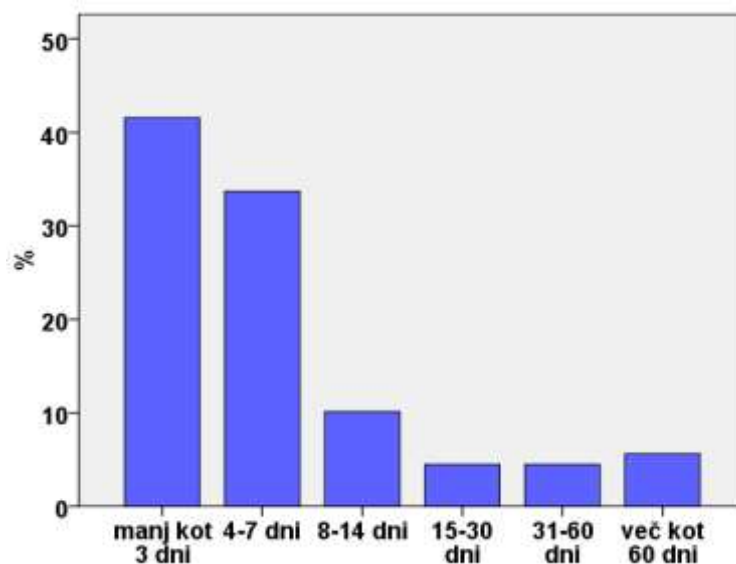
Pri tem vprašanju nas je zanimalo povprečno število dni, ki jih planinci v poletnem delu sezone preživijo v gorah. Med našimi anketiranci je bila najpogoste izbrana

druga izmed možnih kategorij, ki je zajemala obdobje od štirih dni do enega tedna; toliko dni v gorah preživi 43,8 % anketiranih francoskih planincev. Do podobnega rezultata so prišli tudi z raziskavo izvedeno v departmaju Alpe Visoke Provanse (2011), v kateri je bilo prav tako največ takšnih planincev, ki se v gore odpravijo za obdobje od štrih dni do enega tedna; delež takšnih je tudi v omenjeni raziskavi presegel 40 %. Še ena raziskava iz omenjenega področja je podala rezultat, da planinci v gorah povprečno preživijo osem dni. Nekoliko drugačen, pa vendar ne bistveno odstopajoč od že omenjenih, je bil rezultat, ki so ga dobili z nacionalno raziskavo, v kateri je bilo 42 % takšnih, ki so v gorah povprečno preživeli od tri do pet dni (Talvera, 2013).

Tudi pri Slovencih je bila druga časovna kategorija najbolj zastopana, vendar pa je bil procent planincev, ki v poletnih mesecih planinarjenju namenijo od štiri do sedem dni, za 17,0 % nižji od tistega, ki smo ga dobili v naši raziskvavi (Kralj, 2004).

5.12 Pogostost zimskega ukvarjanja s planinstvom

Graf 8: Pogostost zimskega ukvarjanja s planinstvom

Podobno kot za poletni čas nas je tudi za zimsko obdobje zanimalo povprečno število dni, ki jih posamezniki v teh vremensko nekoliko zahtevnejših razmerah namenijo planinarjenju. Dobili smo rezultate, ki so prikazani na zgornjem grafikonu. Iz njega

lahko razberemo, da je v primerjavi s predhodnim, ki prikazuje pogostost poletnega ukvarjanja s planinstvom, nekaj razlik, ki pa so po mojem mnenju zaradi nevarnosti, ki prežijo na planince v zimskem času, tudi precej logične. Najvišji je stolpec, ki označuje prvo, najkrajšo časovno obdobje. Planincev, ki v zimskem času ne planinarijo oziroma se s to dejavnostjo ukvarjajo manj kot tri dni je bilo 41,6 %. Sledi časovno obdobje, ki je najbolj zastopano v poletnem času. Anketirancev, ki pozimi planinarijo od štiri do sedem dni je bilo 33,7 %.

Slovenci se v zimskem času s planinstvom ukvarjajo še nekoliko manj kot Francozi. V Kraljevi raziskavi je bilo takih, ki v gorah preživijo manj kot tri dni nekaj več kot 50 % (Kralj, 2004).

Zanimiv je rezultat, ki ga dobimo, če seštejemo deleže planincev, ki se v zimskem času s planinstvom ukvarjajo več kot 4 dni. Pri Slovencih je ta delež najnižji, in sicer 47,1 %, pri Francozih je za 11,3 % višji, pri Bavarcih pa je ta delež še precej višji, saj je takšnih planincev kar 84,2 % anketiranih (Kralj, 2004).

Razlogi, zakaj prihaja do tolikšnih procentualnih razlik v pogostosti zimskega ukvarjanja s planinstvom, so lahko različni. Eden, morda glavni izmed razlogov, je prav gotovo vreme in nevšečnosti, ki jih zimske razmere s sabo prinesejo. V prid temu govori podatek, da sta pri Francozih za planinsko dejavnost najbolj priljubljena meseca maj in junij (Talvera, 2013). Predvidevam, da veliko posameznikov in družin raje planinari v toplejših mesecih, v zimskem času pa se raje odločijo za druge vrste zimskih dejavnosti, takšne, ki so vsaj kar se tiče vremenskih nevšečnosti precej manj tvegane in nevarne.

5.13 Pomembnost teoretičnih informacij o varni hoji in nevarnosti v gorah

Teoretične informacije	Frekvenca	%
Da	87	97,8
Ne	2	2,2

Tabela 5: Pomembnost teoretičnih informacij o varni hoji in nevarnosti v gorah

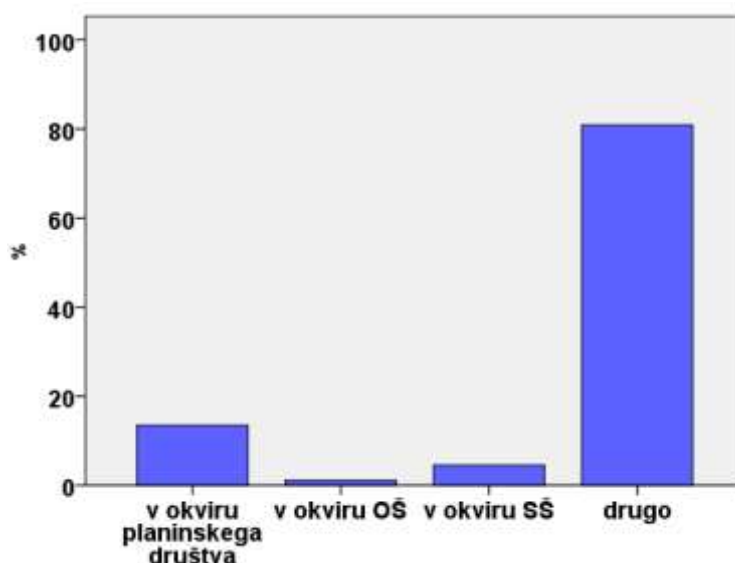
Pri vsaki dejavnosti se nam lahko pripeti nesreča in planinstvo ni prav nobena izjema. Nasprotno, v gorah na planince neprestano prežijo nevarnosti, v katerih pa se posamezniki pogosto znajdejo po lastni krivdi zaradi slabe fizične pripravljenosti na turo, pomanjkljive in neustrezne opreme, malomarnosti ali precenjevanja svojih sposobnosti.

Kljub temu da se je večina francoskih kot tudi slovenskih (98,4 %) ter bavarskih (94,0 %) planincev strinjala s tem, da naj bi bil vsak posameznik seznanjen s teoretičnimi informacijami o varni hoji in nevarnostih v gorah, pa ne moremo mimo dejstva, da so nesreče v gorah vse pogostejše, ne glede na to, da so informacije v današnjem času dostopne skoraj na vsakem koraku (Kralj, 2004).

Razlog za to, da so nesreče v gorah pogoste, lahko iščemo v današnjem načinu življenja, ki je zelo stresno, gore pa predstavljajo idealno okolje, da se nekoliko odmaknemo od vsakodnevnega vrveža in sprostimo telo in duha. To pa pomeni, da se v gore odpravlja vedno več neizkušenih posameznikov, ki si za cilj postavijo nek vrh, ne zavedajo pa se, da so ob dosegu le-tega šele na pol poti in da je potrebno še sestopiti v dolino, kjer se pot dejansko konča.

Planinci se pogosto ne zavedajo, da gore niso le lepe, temveč ob neustrezni pripravljenosti tudi nevarne, in da so lahko posledice podcenjevanja narave in precenjevanja lastnih sposobnosti zelo krute, celo tragične.

5.14 Izobraževanje iz planinstva

Graf 9: Izobraževanje iz planinstva

Pri tem vprašanju smo želeli izvedeti, kje so se oziroma kje se francoski planinci najpogosteje izobražujejo s področja planinstva. Na prikazanem grafikonu vidimo, da se jih je zelo malo udeležilo izobraževanja v okviru osnovne šole, teh je bilo le 1,1 %; nekoliko večji, ampak še vedno nizek, je bil delež tistih, ki so se ga udeležili v srednji šoli, in sicer 4,5 %; v okviru planinskega društva pa se jih je izobraževalo 13,5 %. Daleč največji delež, in sicer 80,9 % je bil delež tistih anketirancev, ki so izmed ponujenih možnosti izobraževanja izbrali »drugo«, med katerimi pa jih je večina zraven izbranega odgovora pripisala, da se niso nikoli udeležili nobenega izobraževanja.

Če rezultate primerjamo s tistimi, ki jih je dobil Kralj (2004), vidimo, da se Slovenci precej pogosteje udeležujejo izobraževanja o planinstvu že v okviru osnovne šole, saj je bila kar dobra četrtina anketirancev takšnih, ki so med izbranimi možnostmi izbrali prav slednjo. Tudi delež tistih, ki so se izobraževanja o planinstvu udeležili v okviru Planinske zveze je bil pri Slovencih precej večji, takšnih je bilo dobra petina sodelujočih. Podobno kot pri Francozih je bil sicer največji delež takšnih, ki so izbrali zadnjo izmed ponujenih možnosti, vendar pa je bil le-ta kljub temu precej manjši od tistega pri Francozih, saj je odgovor »drugo« izbrala slaba polovica anketirancev.

Rekla bi, da je delež francoskih planincev, ki bi se izobraževanja o planinstvu udeležili v okviru osnovne šole manjši, saj je v Sloveniji v osnovni šoli obvezno, da šola otrokom v okviru športnih dni, ki jih Francozi nimajo, ponudi tudi planinstvo, tako da se jih veliko z osnovnimi informacijami seznanijo že tekom osnovnošolskega izobraževanja.

Ne glede na zgornji rezultat, da se otroci in mladostniki v osnovni oziroma srednji šoli niso udeležili izobraževanja o planinstvu, pa na podlagi rezultatov nacionalne raziskave vidimo, da se Francozi s planinstvom in s pomembnimi informacijami o tej dejavnosti seznanijo zgodaj. V omenjeni raziskavi je bilo 50 % takšnih, ki so se s planinstvom seznanili pred 20 letom. 34 % od teh so to dejavnost predstavili starši (Talvera, 2013).

5.15 Ukvarjanje z drugimi športnimi dejavnostmi

Druge športne dejavnosti	Frekvenca	%
Da	72	80,9
Ne	17	19,1

Tabela 6: Ukvarjanje z drugimi športnimi dejavnostmi

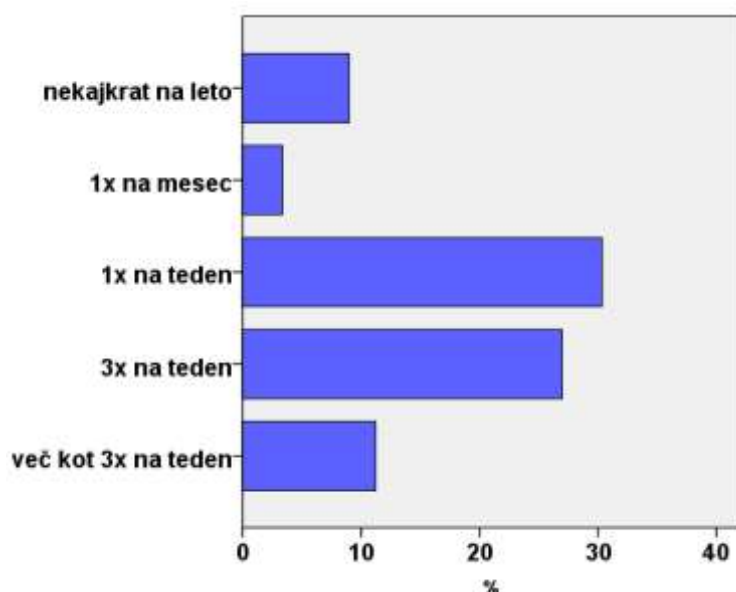
Med francoskimi anketiranci je bil prevladujoč delež takšnih, ki jim planinarjenje ne predstavlja njihove edine športne dejavnosti, takšnih je bilo 80,9 %.

Niso pa le francoski planinci tisti, ki se pogosto poleg planinarjenja ukvarjajo tudi z drugimi športnimi dejavnostmi. Med slovenskimi planinci je bil delež takšnih sicer nekoliko manjši, kljub temu pa še vedno mnogo večji od deleža tistih, ki jim planinarjenje predstavlja edino športno dejavnost, teh je bilo 27,6 % (Kralj, 2004).

Prevladujoči delež tistih, ki se poleg planinarjenja ukvarjajo tudi z drugimi športnimi dejavnostmi, ne preseneča. Lahko sklepamo, da se posamezniki, ki hodijo v gore, zavedajo pozitivnih učinkov ter pomembnosti športne dejavnosti za svoje zdravje, ker pa morda iz različnih razlogov nimajo vedno možnosti, da bi se odpravili v gore, si

poleg omenjene dejavnosti poiščejo še druge, s katerimi se prav tako radi ukvarjajo ter s tem med drugim ohranjajo tudi ustrezno fizično pripravljenost, ki je vsekakor pomembna tudi za varno hojo v gore.

5.16 Pogostost ukvarjanja z drugimi športnimi dejavnostmi

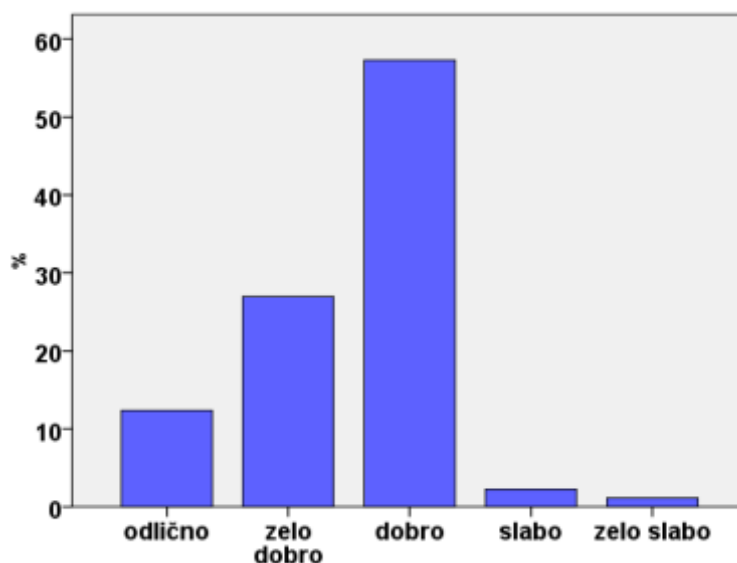
Graf 10: Pogostost ukvarjanja z drugimi športnimi dejavnostmi

Med tistimi, ki se poleg planinarjenja ukvarjajo še z drugimi športnimi dejavnostmi, je bilo največ takšnih, ki športnim dejavnostim namenijo en dan v tednu. Ne glede na to, da nas na pomembnost gibalne dejavnosti opozarjajo tako rekoč na vsakem koraku, se še vedno zdi, da se nekateri pomembnosti, ki jo ima gibalna dejavnost na človekovo zdravje, ne zavedajo. Vsekakor je pri naši raziskavi razveseljiv podatek, da se posamezniki vsaj enkrat tedensko posvetijo neki športni dejavnosti, takšnih je bilo 30,3 %. Da se Francozi zavedajo pomembnosti gibalne dejavnosti, kaže podatek, da naj bi bili iz leta v leto bolj športno aktivni. Več kot enkrat tedensko naj bi bilo športno dejavnih 89 % prebivalcev (Analyse de marché. Le marché des sports outdoor, 2011).

V naši raziskavi nas je zanimalo predvsem, kako redno se posamezniki ukvarjajo z neko (drugo) gibalno dejavnostjo. Pri pogledu na rezultate je kljub največjemu deležu

takšnih, ki se s športom ukvarjajo le enkrat tedensko, razveseljivo, da je bil precej visok tudi delež takšnih, ki se z drugimi športnimi dejavnostmi ukvarjajo trikrat tedensko, takšnih je bilo 27 %. 11,2 % pa je bilo takšnih, ki se s športnimi dejavnostmi ukvarjajo več kot trikrat na teden.

5.17 Lastna ocena zdravstvenega stanja

Graf 11: Lastna ocena zdravstvenega stanja

Zanimalo nas je, kako so planinci zadovoljni s svojim zdravstvenim stanjem. Izkazalo se je, da je zelo malo takšnih, ki bi svoje zdravstveno stanje ocenili kot slabo ali zelo slabo; takšnih, ki s svojim zdravjem sploh niso zadovoljni in ga ocenjujejo kot zelo slabo je bilo 1,1 %. Največji je bil delež tistih, ki so med možnimi petimi kategorijami izbrali srednjo, ki je označevala oceno »dobro«, teh je bilo 57,3 %.

Pri Francozih je bil procent tistih, ki menijo, da je njihovo stanje zelo slabo, nizek, pri Slovencih pa takšnih posameznikov sploh ni bilo. Več kot četrtna slovenskih planincev je v Kraljevi raziskavi (2004) celo menila, da je njihovo zdravstveno stanje odlično.

Ustrezna fizična priprava, ki je vsekakor povezana z zdravstvenim stanjem posameznika, je zelo pomembna pri vseh športnih dejavnostih, tudi planinstvu. Pri

zastavljenem vprašanju gre za lastno oceno, tako da ne moremo z gotovostjo trditi, da je takšno tudi dejansko zdravstveno stanje posameznih planincev, prav tako iz istega razloga ne moremo sklepati, da so Slovenski planinci bolj zdravi od francoskih.

5.18 Motivi za gornišтво

	1 (se sploh ne strinjam)	2	3	4	5 (se popolnoma strinjam)
Lepota narave	1,1	-	1,1	5,6	92,1
Družba, socialni stiki	28,1	14,6	31,5	16,9	9,0
Zdravstveni razlogi	13,5	18,0	42,7	16,9	9,0
Mir, tišina	-	1,1	22,5	23,6	52,8
Užitek po opravljeni poti	12,4	1,1	33,7	18,0	34,8
Poklicna dolžnost	86,5	2,2	3,4	1,1	6,7
Drugo	68,5	3,4	12,4	6,7	9,0
Nikoli več ne bom šel v gore	97,8	-	-	-	2,2

Tabela 7: Motivi za gornišтво

Pri vprašanju o motivih za gornišтво so imeli anketiranci pri vsakem izmed navedenih motivov na voljo petstopenjsko lestvico na kateri so označili v kolikšni meri se strinjajo, da posamezen motiv vpliva na njihovo planinsko dejavnost. S tem vprašanjem smo želeli izvedeti kateri so prevladujoči motivi, ki Francoske planince najbolj privabljajo v gorski svet.

Kljub temu da smo si ljudje različni in da so različni tudi motivi, ki nas privabljajo k določeni dejavnosti, pa lahko pri dejavnikih, ki posameznike najbolj motivirajo za planinarjenje, opazimo, da eden vseeno precej izstopa. Največ planincev v gorski svet privablja lepota narave. Motiv lepote narave je kot tistega, s katerim se popolnoma strinjajo (ocena 5), da jih privabi v gore, izbralo kar 92,1 % anketirancev.

Le 1,1 % sodelujočih v raziskavi je ta motiv označilo kot povsem nepomemben dejavnik pri njihovem odločanju za planinstvo.

Rezultati raziskave, ki jo je izvedel Ifop (za FRRandomnée) so postregli z nekoliko drugačnim rezultatom. V omenjeni raziskavi je bilo le 38 % takšnih, ki so odgovorili pritrdilno, da jih v gore privablja potreba po naravnem okolju, 28 % je bilo takšnih, ki se s planinstvom ukvarjajo z namenom odkrivanja lepote pokrajine (Les Français et la randonnée pédestre, 2008).

Da gorski svet Francozom predstavlja odklop ter umik od vsakdanjega hitrega življenjskega tempa kaže tudi rezultat, da je več kot polovica sodelujočih, in sicer 52,8 %, na petstopenjski lestvici z najvišjo stopnjo strinjanja označilo motiv miru in tišine, ki ju najdejo v gorskem svetu. V prid pomembnosti tega motiva govori še delež dodatnih 46,1 % planincev, ki so prav tako potrdili, da omenjeni motiv igra vlogo pri njihovem odločanju za planinsko dejavnost, saj so ga na lestvici označili z ocenama tri in štiri.

Nekaj pa je tudi takšnih, ki jim veliko zadovoljstvo predstavlja uspešno prehojena pot. Delež tistih, ki so ta motiv prav tako označili z najvišjo oceno je znašal 34,8 %, še dodatnih 51,7 % planincev je ta motiv označilo z ocenama tri oziroma štiri, ki prav tako označujeta strinjanje z igranjem vloge omenjenega motiva pri njihovi odločitvi za hojo v gore.

Na petstopenjski lestvici je z oceno tri (se strinjam) motiv družbe kot dejavnik, ki igra vlogo pri njihovem odločanju za planinstvo, označilo 31,5 % anketirancev. Takšnih, ki bi jim družba predstavljala odločilni dejavnik, zaradi katerega se odločijo za to dejavnost, je bilo 9,0 %. Pri vlogi tega motiva za hojo v gore je bil tudi precejšen delež, in sicer 28,1 %, takšnih, ki so na lestvici ta motiv ocenili z najnižjo stopnjo strinjanja. Na podlagi ugotovitve, da zelo malo anketiranih planincev hodi v gore samih in tudi, da jih večino v gorski svet najbolj privablja lepota narave, bi sklepala, da družba predstavlja samo dodatno pozitivno vrednost pri hoji v gore, ni pa vodilni motiv, zaradi katerega bi se posameznik odločil za to dejavnost.

Da se francoski planinci zavedajo pozitivne vloge hoje na telo, lahko sklepamo na podlagi rezultata, da je večina (68,6 %) anketiranih planincev z ocenami od tri do pet

označila, da se za hojo v gore odločijo iz zdravstvenih razlogov. Tudi na splošno vpliv določene dejavnosti na zdravje pri Francozih predstavlja pomemben dejavnik, zaradi katerega se le-ti odločajo za ukvarjanje z neko športno dejavnostjo (54% de Français font du sport, 2008).

Iz zdravstvenih razlogov naj bi se s planinstvom ukvarjali predvsem starejši. Planinska dejavnost se zdi pri skrbi za svoje zdravje zelo primerna kar 62 % planincev, starejših od 65 let; nasprotno pa je delež mlajših od 35 let, ki bi se v gore odpravljali iz istega razloga, precej nižji, takšnih je bilo v raziskavi l'op-a le 19 % (Les Français et la randonnée pédestre, 2008).

V naši raziskavi je bil prisoten majhen delež planincev, ki se v gore odpravljajo zaradi poklicne dolžnosti. 86,5 % planincev je ta motiv označilo z najnižjo stopnjo strinjanja, oceno 1. To pomeni da med anketiranci ni bilo veliko planincev, ki bi v gorah opravljali neko določeno funkcijo, kot na primer gorski reševalec ali gorski vodnik.

28,1 % planincev je z ocenami od tri do pet označilo, da jih v gore privablja nek drug motiv, ki ga pri naši anketi nismo navedli. Smo pa z izbranimi zajeli prevladujoče motive večine, saj je 68,5% planincev z najnižjo stopnjo strinjanja označilo, da jih v gore privablja drugi motivi, motivi, ki jih ni bilo med navedenimi.

Večina planincev se ni strinjala s tem, da v gore ne bodo šli nikoli več. Na petstopenjski lestvici jih je 97,8 % označilo da se s tem nikakor ne strinjajo, kar pomeni, da se bodo v gore še vrnili. Takšen rezultat se zdi logičen, saj ne gre računati, da bi med planinci prevladovali takšni, ki planinstva ne bi marali in se tako v gore ne bi več odpravili.

6 ZAKLJUČEK

Motivacija je dejavnik, zaradi katerega se odločimo za ukvarjanje z neko dejavnost ter nato v njej vztrajamo ali pa jo opustimo. Zaradi današnjega vse bolj sedečega načina življenja in neaktivno preživetega prostega časa je dobro poznati motive, ki posameznike navdušujejo nad določeno dejavnostjo ter s poznavanjem le-teh poskušati gibalno aktivnost približati čim večjemu krogu ljudi.

Planinstvo je dejavnost, s katero se lahko ukvarja prav vsak, prav tako pa so motivi, ki ljudi privabljajo v gorski svet, različni. To pa pomeni, da lahko planinstvo, kot rekreativna dejavnost ustreza zelo širokemu krogu različnih ljudi.

Namen diplomskega dela je bil ugotoviti, kakšni so motivi, ki v gore privabljajo francoske planince, ki so planinarili na območju Visokih Alp. Zanimalo nas je, kakšni so tamkajšnji planinci ter ali obstajajo razlike med motivi planincev iz raziskovanega področja in tistimi iz drugih predelov Francije.

V naši raziskavi so anketiranci z daleč največjim deležem izrazili, da jim glavni motiv za obisk gora predstavlja lepota narave. Ugotovili smo, da se ljudje v gorskem svetu tudi odpočijejo in odklopijo od vsakdanjega stresnega načina življenja, saj mir in tišina, ki ju najdejo v gorah predstavljata razlog za njihovo ukvarjanje s planinstvom. Nekaterim je planinstvo priljubljena dejavnost zaradi tega, ker se po opravljeni poti počutijo bolje, zadovoljni so, da so kljub utrujenosti in zahtevnosti poti uspeli doseči cilj oziroma vrh. Planinci se zavedajo tudi pozitivnega vpliva, ki ga ima ta dejavnost na njihovo zdravje, saj se jih nezanemarljiv delež v gore odpravlja prav iz tega razloga. Planinci tudi potrjujejo, da je planinstvo dejavnost, pri kateri lahko krepimo socialne stike in uživamo v dobri družbi, saj jim planinarjenje predstavlja prav to.

Predvidevali smo, da večina anketiranih planincev ni včlanjenih v planinsko zvezo. To hipotezo smo za naše preizkušance tudi potrdili. Tak rezultat ni bil presenetljiv, saj so do podobnih ugotovitev prišli tudi z drugimi raziskavami na nekaterih drugih področjih Francije. Francozi se na splošno redko odločajo za včlanitev v društva oziroma zveze.

Naši rezultati so potrdili tudi hipotezo glede starostne strukture planincev, v kateri smo predpostavljali, da je večina ljudi, ki hodi v gore, starejših od 40 let. Tudi ta

rezultat ni bistveno odstopal od rezultatov drugih raziskav, saj so tudi na drugih področjih Francije ter tudi z nacionalno raziskavo dobili podobne rezultate in ugotovili, da mladi v gore zahajajo manj pogosto, da je planinstvo bolj priljubljeno pri nekoliko starejši populaciji.

Z našo raziskavo smo prišli do rezultata, na podlagi katerega smo sicer potrdili hipotezo, da večina planincev na raziskovanem območju prihaja iz mesta in mestnega obrobja, vendar pa je bil delež sodelujočih planincev, ki so prihajali iz vaškega okolja prav tako visok. Naš vzorec ni bil velik, tako da rezultatov nobenega od zastavljenih vprašanj ne moremo posplošiti na celotno Francijo. Rezultat, ki smo ga dobili pri vprašanju o tipu krajevne skupnosti, se ni popolnoma skladal z nekaterimi rezultati, dobljenimi v drugih predelih Francije. Do drugačnega rezultata so prišli tudi z nacionalno raziskavo, ki je pokazala, da najraje planinarijo ljudje iz urbanega okolja, ljudje iz mest z več sto tisoč prebivalci.

Predvidevali smo, da se Francozi v šoli s planinstvom ne seznanijo. Ugotovili smo, da se s to dejavnostjo v šoli ni seznanila večina anketiranih planincev, kljub temu pa je bil delež takšnih, ki so se s planinstvom v šoli seznanili precej visok glede na to, da Francozi v šolskem sistemu nimajo obveznega planinstva, tako kot je to na primer v Sloveniji, kjer mora biti planinska dejavnost nujno vključena v program šol v okviru obveznih športnih dni.

Ne glede na to, da vzorec ni bil velik ter zato rezultatov ne moremo posplošiti na območje celotne Francije, pa so dobljeni rezultati kljub temu zanimivi in lahko povlečemo nekatere vzporednice z rezultati, dobljenimi v obsežnejših raziskavah. Prav tako lahko rezultate primerjamo z raziskavami izvedenimi na območju Slovenije.

Planinstvo je dejavnost, s katero se lahko otroci začnejo ukvarjati že zelo zgodaj in predstavlja odlično protiutež sodobnemu vse bolj sedečemu načinu življenja. Ker v današnjem času tudi otroci veliko svojega časa preživijo gibalno neaktivno, se zdi pomembno, da bi jim znali približati in jih navdušiti tudi za planinstvo. S tem bi pozitivno vplivali tudi na njihov celostni razvoj.

Z raziskavo smo ugotovili, da je v Franciji, podobno kot tudi v Sloveniji, zelo majhen delež planincev, ki bi jih nad to dejavnostjo navdušili profesorji športne vzgoje.

Rezultati diplomskega dela bodo tako lahko zanimivi in uporabni pri načrtovanju planinskih vsebin v šolstvu, kjer upamo, da bodo učitelji namenili še več pozornosti izobraževanju o planinstvu, ozaveščanju otrok o varni hoji in nevarnostih v gorah ter pomembnosti planinske dejavnosti za človeški organizem ter tako za to dejavnost navdušili posameznike iz vseh tipov krajevnih skupnosti. Diplomsko delo bo poleg uporabnosti pri načrtovanju planinskih vsebin v šolstvu lahko uporabno tudi pri načrtovanju istih vsebin v turistične namene na slovenskih tleh.

7 VIRI

- Analyse de marché. Le marché des sports outdoor.* (2011). Pridobljeno 21. 10. 2013 iz http://www.cma-74.fr/IMG/pdf/CMA74_analyse_sports_outdoor_2011v2.pdf
- Avantages. (2014). FFCAM. Pridobljeno 20. 6. 2014 iz <http://www.ffcam.fr/avantages.html>
- Burnik, S. (1976). *Nekateri socialni in motivacijski dejavniki planinarjenja*. Diplomsko delo. Univerza v Ljubljani. Fakulteta za šport.
- Burnik, S., B. Košir, P. Pori, M. Pori. (2006) *Motivi osnovnošolcev za hojo v gore = Motivation for mountaineering in pupils*. V: Pišot, R. (ur.), Kropelj, V. L. (ur.), Zorc, J. (ur.), Volmut, T. (ur.), Obid, A. (ur.). *Zbornik izvlečkov in prispevkov*. Koper: Univerza na Primorskem, Znanstveno-raziskovalno središče.
- Černič, S. (26. 6. 2012). *Neosvojljiva gora*. Gore-ljudje. Pridobljeno 7. 4. 2014 iz <http://www.gore-ljudje.net/novosti/78466/>
- Drab, J. (2000). *Gorniški priročnik: z veseljem in znanjem varno v gore*. Ljubljana: Planinsko društvo Ljubljana - Matica.
- Etude sur la clientèle en randonnée itinérante dans les Alpes de Haute-Provence. Restitution des résultats Digne-les-Bains.* (11. 5. 2011). Les Alpes de Haute-Provence. Pridobljeno 16. 10. 2013 iz http://www.alpes-haute-provence.com/sites/default/files/file/Etude_rando_itinerante.pdf
- Francija.* (2014). Europa. Pridobljeno 11. 4. 2014 iz http://europa.eu/about-eu/countries/member-countries/france/index_sl.htm
- French Alps.* (2014). French-property. Pridobljeno 11. 4. 2014 iz <http://www.french-property.com/reference/french-alps/>
- Hautes-Alpes (05).* (2014). Guide des demarches. Pridobljeno 11. 4. 2014 iz <http://www.guidedesdemarches.com/REGION/VILLE05.htm>
- Hautes-Alpes-Département 05. (2014). Carte de France. Pridobljeno 7. 4. 2014 iz <http://www.cartesfrance.fr/carte-france-departement/carte-departement-Hautes-Alpes.html>
- Historique de la FFRandonnée.* (2014). FFRandonnée. Pridobljeno 7. 4. 2014 iz http://www.ffrandonnee.fr/_13/historique.aspx
- Jereb, B., Karpljuk, D., Burnik, S. (2003). *Heart rate responses to uphill walking in 9- to 10-yr-old boys and girls*. *Kinesiologia Slovenica*, vol. 9, 1.

- Kralj, M. (2004). *Primerjava socialno demografskih dejavnikov med slovenskimi in bavarskimi gorniki ter pohodniki*. Diplomsko delo. Univerza v Ljubljani. Fakulteta za šport.
- Kristan, S. (1993). *V gore. Izletništvo, pohodništvo, gornišтво*. Radovljica: Didakta.
- Ledinek, D. (2000). *Nekateri socialni in motivacijski dejavniki gornišтва in pohodništva*. Diplomsko delo. Univerza v Ljubljani. Fakulteta za šport.
- La clientele groupe*. 14.12.2010 pridobljeno 21.11.2013 iz <http://www.slideshare.net/rligonniere/etude-sur-le-march-du-groupe-en-france-6330478>
- Les Français et la randonnée pédestre* (2008). Pridobljeno 12. 1. 2014 iz <http://www.ifop.com/media/poll/randonnee.pdf>
- Les itinéraires de randonnée*. (2014). FFRandonée. Pridobljeno 13. 4. 2014 iz http://www.ffrandonnee.fr/_285/les-itineraires-de-randonnee.aspx
- Mikuš, Š. (2012). Francija je svetovna rekorderka v številu turistov, najprivlačnejši je Pariz. *Finance*. Pridobljeno 7. 4. 2014 iz <http://podjetnistvo.finance.si/345897/Francija-je-svetovna-rekorderka-v-%C5%A1tevilu-turistov-najprivla%C4%8Dnej%C5%A1i-je-Pariz>
- Névache*. (2014). Carte de France. Pridobljeno 7. 4. 2014 iz http://www.cartesfrance.fr/carte-france-ville/05093_Nevache.html
- Neveu, J. M. in Chanel, M. (2012). *Névache-Plampinet-Vallée Etroite*. Névache: Accueil-Tourisme Névache-Plampinet-Vallée Etroite.
- Osemtisočaki-kamor si upajo le najpogumnejši*. (27. 1. 2008). Rtv slo. Pridobljeno 7. 4. 2014 iz <http://www.rtv slo.si/tureavanture/azija/osemtisocaki-kamor-si-upajo-le-najpogumnejši/200790>
- Organisation*. (2013). FFRandonée. Pridobljeno 29. 11. 2013 iz http://www.ffrandonnee.fr/_12/organisation-de-la-ffrandonnee.aspx
- Pavšek, M. in Peršolja, B. (2010). *Varneje v gore*. Pridobljeno 30. 3. 2014 iz <http://www.gore-ljudje.net/novosti/56193/>
- Petek, C. (2000). *Socialni in motivacijski dejavniki gornišтва in pohodništva*. Diplomsko delo, Ljubljana. Fakulteta za šport.
- Pôle ressources national, Sports de nature. Randonnée pedestre*. (2011). Pridobljeno 15. 10. 2013 iz

<http://www.google.si/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=2&ved=0CC8QFjAB&url=http%3A%2F%2Fwww.sportsdenature.gouv.fr%2Ffr%2Fgetdoc.cfm%3Fdocid%3D1042&ei=WTqBUtWqF-LV4ASvxIHQAQ&usg=AFQjCNFnzHiCCsTGLRASAeVKY9CVFLBDUQ&sig2=WvMZ-YgpzYxCT2oNWbocYg>

Qui sommes nous. (2014). FFCAM. Pridobljeno 26. 6. 2014 iz http://www.ffcam.fr/qui_sommes_nous.html#.U66oNLFvnKp

Randonner en France. (2014). Sur les pas de huguenots. Pridobljeno 13. 4. 2014 iz <http://www.surlespasdeshuguenots.eu/itineraire/randonnees-france.htm>

Rencontre partenariale, La clientele groupe. (14. 12. 2010). Pridobljeno 21. 11. 2013 iz <http://www.slideshare.net/rligonniere/etude-sur-le-march-du-groupe-en-france-6330478>

Stojin, T. (1999). *Gorništvo*. Ljubljana: Tuma

Stritar, U. in Stritar, A. (1998). *Z otroki v gore: družinski izleti*. Ljubljana: Sidarta

Talavera, M. (2013). *Enquête sur la fréquentation des itinéraires de randonnée du département des Alpes de Haute-Provence. Profil du randonneur Français*. L'Agence de Développement Touristique des Alpes de Haute-Provence. Pridobljeno 20. 10. 2013 iz <http://www.google.si/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&ved=0CCgQFjAA&url=http%3A%2F%2Fu.jimdo.com%2Fwww100%2Fo%2Fs7480faee9b214346%2Fdownload%2Fm6e9ef0c64699e0f8%2F1365691186%2Fprofil%2Bdu%2Brandonneur%2Bfran%25C3%25A7ais.doc%3Fpx-hash%3D069c7b825e6650a01b3528b0518c68d99ee6891d%26px-time%3D1373435069&ei=5PaAUoHGD4Lfswb32IB4&usg=AFQjCNEBrdEvD-0SU75DbsrQlp8aBrfo6A&sig2=2r6b9wemf6Gojn5RmQFZkA>

Tušak, M. (2005). Motivacija za športnorekreativno aktivnost. V T. Kajtna in M. Tušak (ur.), *Psihologija športne rekreacije* (str. 95–115). Ljubljana: Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport, Inštitut za šport.

Zakšek, A. & Zakšek, A. (2000). *Nekateri socialni in motivacijski dejavniki gorništva in pohodništva*. Diplomaska naloga. Ljubljana: Fakulteta za šport.

54% de Français font du sport. (5.8.2008). Pridobljeno 13. 1. 2014 iz
http://www.metronews.fr/fr/article/relaxnews/2008/08/05/4018_20080805125257_xml/index.xml

8 PRILOGE

Priloga 1: Anketni vprašalnik

1) Član planinskega društva?

Da
Ne

2) Starost

- a) do 18 let
- b) 19-25 let
- c) 26-30 let
- d) 31-40 let
- e) 41-50 let
- f) 51-60 let
- g) nad 60 let

3) Spol

Moški
Ženski

4) Izobrazba

- 1 – brez formalne izobrazbe
- 2 – osnovna šola
- 3 – srednja šola
- 4 – višja šola
- 5 – dodiplomski univerzitetni študijski program
- 6 – podiplomski magistrski študijski program
- 7 – podiplomski doktorski študijski program

5) Lastna ocena vaših materialnih razmer

zelo nezadovoljen   1   2   3   4   5   zelo zadovoljen

6) Tip krajevne skupnosti v kateri živite?

- a) mestna
- b) primestna
- c) vaška

7) Ali ste se že v šoli seznanili s planinstvom?

- Da
- Ne

8) Kdo vas je navdušil za ukvarjanje s planinstvom?

- a) učitelj športne vzgoje
- b) prijatelji
- c) starši
- d) fant, punca
- e) mož, žena
- f) sorodniki
- g) planinska organizacija
- h) sodelavci

9) S kom hodite v gore?

- a) sam
- b) s prijatelji
- c) z družino
- d) v okviru planinskega ali kakšnega drugega društva
- e) različno

10) Koliko ur povprečno hodite, ko ste na gorski turi?

- a) do 3 ure
- b) 4-8 ur
- c) več kot 8 ur

11) Koliko dni povprečno se s planinstvom ukvarjate poleti ?

- a) manj kot 3 dni
- b) 4 -7 dni
- c) 8 -14 dni
- d) 15-30 dni
- e) 31-60 dni
- f) več kot 60 dni

12) Koliko dni povprečno se s planinstvom ukvarjate pozimi ?

- a) manj kot 3 dni
- b) 4 -7 dni
- c) 8 -14 dni
- d) 15-30 dni
- e) 31-60 dni
- f) več kot 60 dni

13) Ali menite, da bi moral imeti vsak planinec nekaj osnovnih informacij o varni hoji in nevarnostih v gorah?

- Da
- Ne

14) Ali ste se udeležili katerekoli oblike izobraževanja iz planinstva

- a) v okviru planinskega društva
- b) v okviru osnovne/šole
- c) v okviru srednje šole
- d) drugo

15) Ali se ukvarjate še s kakšno drugo športno dejavnostjo?

- Da
- Ne

16) Kako pogosto se ukvarjate z drugimi športnimi dejavnostmi ?

- a) več kot 3x na teden
- b) 3x na teden
- c) 1x na teden
- d) 1x na mesec
- e) nekajkrat na leto

17) Lastna ocena vašega trenutnega zdravstvenega stanja?

- a) odlično
- b) zelo dobro
- c) dobro
- d) slabo
- e) zelo slabo

18) Zakaj hodite v gore? (obkrožite v kolikšni meri se strinjate s posameznim motivom, pri čemer 1 pomeni sploh se ne strinjam, 5 pomeni popolnoma se strinjam)

	sploh se ne strinjam			popolnoma se strinjam	
1. zaradi naravnih lepot	1	2	3	4	5
2. zaradi družbe, klape	1	2	3	4	5
3. zaradi zdravstvenih razlogov	1	2	3	4	5
4. zaradi umika v svet tišine	1	2	3	4	5
5. zaradi užitka in zadovoljstva, da kljub naporu opravim predvideno pot	1	2	3	4	5
6. poklicna dolžnost	1	2	3	4	5
7. drugi razlogi	1	2	3	4	5
8. nikoli več ne bom šel v gore	1	2	3	4	5